

DRUGA KNJIGA DNEVNIKA

GLAVA 1

I Solomun sin Davidov utvrdi se u carstvu svom, i Gospod Bog njegov be{e s njim, i uzvisi ga veoma.

1:2 I Solomun re~e svemu Izrailju, hiljadnicima i stotinicima i sudijama i svim knezovima svega Izrailja, glavarima domova ota~kih,

1:3 Te otido{e, Solomun i sav zbor s njim, na visinu koja be{e u Gavaonu; jer onde be{e {ator od sastanka Bo`jeg, koji na~ini Mojsije, sluga Gospodnji, u pustinji.

1:4 A kov~eg Bo`ji be{e preneo David iz Kirijat-Jarima na mesto koje mu spremi David; jer mu razape {ator u Jerusalimu.

1:5 I oltar bronzani koji na~ini Veseleilo, sin Urija sina Orovog, be{e onde pred {atorom Gospodnjim. I potra`i Ga Solomun i sav zbor.

1:6 I prinese Solomun onde pred Gospodom na oltaru bronzanom, koji be{e pred {atorom od sastanka, prinese na njemu hiljadu `rtava paljenica.

1:7 Onu no} javi se Bog Solomunu i re~e mu: I{ti {ta ho}e{ da ti dam.

1:8 A Solomun re~e Bogu: Ti si u~inio veliku milost Davidu ocu mom i postavio si mene carem na njegovo mesto.

1:9 Neka dakle, Gospode Bo`e, bude tvrda re~Tvoja, koju si rekao Davidu ocu mom, jer si me postavio carem nad narodom kog ima mnogo kao praha na zemlji.

1:10 Zato daj mi mudrost i znanje da polazim pred narodom ovim i dolazim, jer ko mo`e suditi narodu Tvom tako velikom?

1:11 Tada re~e Bog Solomunu: [to ti je to u srcu, a ne i{te{ bogatstvo, blago ni slavu, ni du{e ne-navidnika svojih, niti i{te{ dug `ivot, nego i{te{ mudrost i znanje da mo`e{ suditi narodu mom, nad kojim te postavih carem,

1:12 Mudrost i znanje daje ti se; a da}u ti i bogatstva i slave, kakve nisu imali carevi pre tebe niti }e posle tebe imati.

1:13 I vrati se Solomun s visine koja be{e u Gavaonu ispred {atora od sastanka u Jerusalim, i carova{e nad Izrailjem.

1:14 I nakupi Solomun kola i konjanika, i ima{e hiljadu i ~etiri stotine kola i dvanaest hiljada konjanika, koje namesti po gradovima gde mu behu kola i kod sebe u Jerusalimu.

1:15 I u~ini car te be{e u Jerusalimu srebra i zlata kao kamena, a kedrovih drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.

1:16 I dovo|ahu Solomunu konje iz Misira i svakojaku robu, jer trgovci carevi uzimahu svakojaki trg za cenu.

1:17 I odla`ahu, te dogonjahu iz Misira kola po {est stotina sikala srebra, a konje po sto pedeset; i tako svi carevi hetejski i carevi sirski preko njih dobivahu.

GLAVA 2

I naumi Solomun da zida dom imenu Gospodnjem i dom carski sebi.

2:2 I odbroja Solomun sedamdeset hiljada nosilaca i osamdeset hiljada koji }e tesati u gori, i tri hiljade i {est stotina nastojnika nad njima.

2:3 I posla Solomun ka Hiramu, caru tirkom, i poru-i mu: Kako je ~inio Davidu ocu mom i slao mu drva kedrovih da zida sebi ku}u gde }e sedeti, u~ini tako i meni.

2:4 Evo rad sam zidati dom imenu Gospoda Boga svog da mu ga posvetim da se kadi pred njim kadom mirisnim i da se postavljaju hlebovi vazda i da se prinose `rtve paljenice jutrom i ve~erom, i u subote i na mladine i na praznike Gospoda Boga na{eg, {to treba da biva u Izrailju doveka.

2:5 A dom koji }u zidati bi}e velik, jer je Bog na{ ve}i od svih bogova.

2:6 A ko bi mogao Njemu sazidati dom kad Ga nebo i nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti? I ko sam ja da mu sazidam dom? Nego samo da se kadi pred Njim.

2:7 Tako sada po{lji mi ~oveka ve{tog, koji ume raditi od zlata i od srebra i od bronze i od gvo`|a i od skerleta i od crvca i od porfire, i koji zna rezati, da radi s umetnicima koje imam kod sebe u Judeji i u Jerusalimu, koje je dobavio David, otac moj.

2:8 I po{alji mi drva kedrovih i jelovih i algumi- ma s Livana, jer znam da sluge tvoje umeju se}i drva livanska; a evo sluge }e moje biti s tvojim slugama,

2:9 Da mi priprave mnogo drva, jer dom {to }u zidati bi}e velik i divan.

2:10 A evo, poslanicima koji }e se}i drvo, slugama tvojim, da}u p{enice ovr{ene dvadeset hiljada kora, i dvadeset hiljada kora je~ma, i vina dvadeset hiljada vata, i ulja dvadeset hiljada vata.

2:11 I odgovori Hiram car tirski u knjizi koju posla Solomunu: [to Gospod ljubi svoj narod zato te postavi carem nad njim.

2:12 I govora{e Hiram: Blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je stvorio nebo i zemlju, {to je dao caru Davidu sina mudrog, pametnog i razumnog, koji }e sazidati dom Gospodu i carski dom sebi.

2:13 [aljem ti dakle ~oveka ve{tog i razumnog, Hiram Aviva,

2:14 Sina jedne `ene izme|u k}eri Danovih, kome je otac bio Tirac; on ume raditi od zlata i od

srebra, od bronze, od gvo`|a, od kamena i od drve- ta, od skerleta, i od porfire, i od tankog platna i od crvca, i rezati sva{ta, i izmisliti sva{ta ve{to {ta mu se da, neka radi s tvojim umetnicima i s umetnici- ma gospodara mog Davida, oca tvog.

2:15 Neka dakle p{enicu i je~am, ulje i vino, {to je rekao gospodar moj, po{alje slugama svojim.

2:16 A mi }emo nase}i drva na Livanu koliko ti god treba, i spusti}emo ih u slapovima morem u Jopu, a ti ih odande vozi u Jerusalim.

2:17 Tada Solomun izbroja sve inostrance koji behu u zemlji Izrailjevoj posle brojanja kad ih izbroja David otac njegov, i na|e ih se sto i pedeset i tri hiljade i {est stotina;

2:18 I odredi od njih sedamdeset hiljada koji }e nositi, i osamdeset hiljada koji }e tesati u planini, a tri hiljade i {est stotina nastojnika da nastoje da radi narod.

GLAVA 3

I po~e Solomun zidati dom Gospodnji u Jerusa- limu na brdu Moriji, koje bi pokazano Davidu ocu njegovom na mestu koje be{e pripravio David, na gumnu Ornana Jevusejina.

3:2 I po~e zidati drugog dana drugog meseca ~e- tvrte godine carovanja svog.

3:3 A ovako zasnova Solomun da zida dom Bo- `ji: u du`inu {ezdeset lakata po staroj meri, a u {iri- nu dvadeset lakata.

3:4 A trem koji be{e pred du`inom uz {irinu do- ma ima{e dvadeset lakata, a u visinu sto i dvadeset; i oblo`i ga iznutra ~istim zlatom.

3:5 A dom veliki oblo`i drvetom jelovim, potom ga oblo`i ~istim zlatom, i ozgo na~ini palme i lan- ce.

3:6 I oblo`i dom kamenjem dragim da je naki- }en, a zlato be{e parvajimsko.

3:7 Oblo`i zlatom dom, grede, pragove i zidove i vrata, i izreza heruvime po zidovima.

3:8 I na~ini dom za svetinju nad svetinjama, dug uz {irinu doma dvadeset lakata, i {irok dvadeset la-

kata i oblo`i ga ~istim zlatom, kog otide do {est stotina talanata.

3:9 A na kline dade pedeset sikala zlata; i kleti oblo`i zlatom.

3:10 I na~ini u domu svetinje nad svetinjama dva heruvima, naprave umetni~ke, i oblo`i ih zlatom.

3:11 I krila tih heruvima imahu u du`inu dvadeset lakata: jedno krilo be{e od pet lakata, i tica{e u zid od doma i drugo krilo be{e od pet lakata, i tica{e u krilo drugog heruvima;

3:12 Tako i drugog heruvima krilo be{e od pet lakata, i tica{e u zid od doma, i drugo mu krilo be{e od pet lakata i sastavlja{e se s krilom drugog heruvima.

3:13 Krila tim heruvimima behu ra{irena na dvadeset lakata, a oni stajahu na nogama svojim, licem okrenutim u dom.

3:14 I na~ini zaves od porfire, od skerleta, od crvca i od tankog platna, i po njemu na~ini heruvime.

3:15 I na~ini pred domom dva stupa, u visinu od trideset i pet lakata, i ogavlja ozgo na svakom od pet lakata.

3:16 I na~ini lance kao u svetinji, i metnu ih na vrh stupova, i na~ini sto {ipaka, i metnu ih me|u lance.

3:17 I postavi stupove pred crkvom, jedan s desne strane a drugi s leve, i desni nazva Jahin, a levi Voas.

GLAVA 4

I na~ini oltar od bronz, dvadeset lakata dug i dvadeset lakata {irok, a deset lakata visok.

4:2 I sali more, deset lakata be{e mu od jednog kraja do drugog, okruglo unaokolo, pet lakata visoko; a unaokolo mu be{e trideset lakata.

4:3 A pod njim behu likovi volovski, koji stajahu svuda unaokolo, po deset na jednom laktu, te okru`avahu more: dva reda be{e tih volova, salivenih s morem.

4:4 I staja{e more na dvanaest volova, tri gledahu na sever, a tri gledahu na zapad, a tri gledahu na jug, a tri gledahu na istok, a more staja{e ozgo na njima, i zadnja strana svih njih be{e unutra.

4:5 Debljina mu be{e s podlanice, a kraj mu be{e kao kraj u ~a{e, kao cvet ljiljanov, a prima{e tri hiljade vata.

4:6 I na~ini deset umivaonica, i metnu ih pet s desne strane, a pet s leve, da se u njima pere, {ta god treba{e za `rtvu paljenicu, u njima prahu; a more be{e za sve{tenike da se u njima umivaju.

4:7 I na~ini deset sve}njaka od zlata, oblika kakav im treba{e, i namesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s leve.

4:8 I na~ini deset stolova, i namesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s leve; i na~ini stotinu ~a{a od zlata.

4:9 I na~ini trem sve{teni~ki i veliki trem, i vrata na tremu, i okova vrata u bronzu.

4:10 A more metnu na desnu stranu k istoku s juga.

4:11 Jo{ na~ini Hiram lonce i lopate i kotli}e, i svr{i Hiram posao, koji radi caru Solomunu za dom Bo`iji:

4:12 Dva stupa, i dva ogavlja okrugla navrh stupova, i pletenice dve da pokriju dva ogavlja navrh stupova;

4:13 I ~etiri stotine {ipaka na dve pletenice, dva reda {ipaka na svakoj pletenici, da pokrivaju dva ogavlja navrh stupova;

4:14 I na~ini podno`ja, i umivaonice na~ini na podno`ja;

4:15 Jedno more, i dvanaest volova pod njim;

4:16 I lonce i lopate i vilju{ke, i sve sprave za njih na~ini Hiram Aviv caru Solomunu za dom Gospodnji od ugla|ene bronz.

4:17 To je car salivao u ravni jordanskoj u zemlji ilova~i izme|u Sohota i Saridate.

4:18 I na~ini Solomun svega ovog posu|a vrlo mnogo, da se nije tra`ila mera bronz.

4:19 Na~ini Solomun i sve druge sprave za dom Bo`ji, i oltar od zlata i stolove na kojima stajahu hlebovi postavljeni;

4:20 I sve}njake sa `i{cima njihovim od ~istog zlata da gore pred svetinjom nad svetinjama po obi~aju;

4:21 I cvetove i `i{ke i useka~e od zlata; a to zlato be{e veoma dobro:

4:22 I no`eve i kotli}e i kadionice i kle{ta od ~istog zlata; i vrata od doma, vrata unutra{nja od svetinje nad svetinjama, i vrata od doma na koja se ula`a{e u crkvu, behu od zlata.

GLAVA 5

Itako se svr{i sav posao {to uradi Solomun za dom Gospodnji; i unese Solomun {ta be{e posvetio David otac njegov, i srebro i zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Bo`ijeg.

5:2 Tada sabra Solomun stare{ine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezove domova ota~kih sinova Izrailjevih u Jerusalim da prenesu kov~eg zaveta Gospodnjeg iz grada Davidovog, koje je Si-on.

5:3 I skupi{e se k caru svi ljudi Izrailjevi na praznik koji biva sedmog meseca.

5:4 I kad do|o{e sve stare{ine Izrailjeve, uze{e Leviti kov~eg.

5:5 I preneso{e kov~eg i {ator od sastanka i sve sudove svete {to behu u {atoru, preneso{e sve{tenici i Leviti.

5:6 A car Solomun i sav zbor izrailjski koji se sabra k njemu prineso{e k njemu na `rtvu ovaca i goveda toliko da se ne moga{e od mno{tva ni izbrojati ni prora~unati.

5:7 I uneso{e sve{tenici kov~eg zaveta Gospodnjeg na mesto njegovo, u unutra{nji dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima.

5:8 Jer heruvimima behu ra{irena krila nad mestom gde }e stajati kov~eg i zaklanjahu heruvimi kov~eg i poluge njegove ozgo.

5:9 I povuko{e mu poluge tako da im se krajevi vi|ahu od kov~ega na prednjoj strani svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne vi|ahu, i osta{e onde do danas.

5:10 U kov~egu ne be{e ni{ta osim dve plo~e koje metnu Mojsije na Horivu kad Gospod u~ini zavet sa sinovima Izrailjevim po{to izi|o{e iz Misira.

5:11 A kad sve{tenici izi|o{e iz svetinje, jer sve{tenici koji se na|o{e osve{ta{e se ne paze}i na red,

5:12 I Leviti peva~i svi, koji behu uz Asafa i Emanu i Jedutuna, i sinovi njihovi i bra}a njihova, obu~eni u tanko platno, stajahu s kimvalima i psal-tirima i s guslama s isto~ne strane oltaru, i s njima sto i dvadeset sve{tenika, koji trubljahu u trube,

5:13 I kad oni koji trubljahu u trube i koji pevahu, slo`no jednim glasom hvaljahu i slavljahu Gospoda, i podizahu glas uz trube i kimvale i gusle, hvale}i Gospoda da je dobar, da je dovekama milost Njegova, tada se napuni oblaka dom Gospodnji,

5:14 Te ne mogahu sve{tenici stajati da slu`e od oblaka, jer se slave Gospodnje napuni dom Bo`ji.

GLAVA 6

Tada re~e Solomun: Gospod je rekao da }e nastaviti u mraku.

6:2 A ja sazidah dom Tebi za stan i mesto da u njemu nastava{ do veka.

6:3 I okrenuv{i se licem svojim car blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev staja{e.

6:4 I re~e: Blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio svojim ustima Davidu ocu mom i ispunio rukom svojom, govore}i:

6:5 Od onog dana kad izvedoh narod svoj iz zemlje misirske, ne izabrah grada me|u svim plemenima Izrailjevim da se sazida dom gde bi bilo ime moje, niti izabrah ~oveka koji bi bio vo| narodu mom Izrailju,

6:6 Nego izabrah Jerusalim da u njemu bude ime moje, i izabrah Davida da bude nad narodom mojim Izrailjem.

6:7 I naumi David otac moj da sazida dom imenu Gospoda Boga Izrailjevog.

6:8 Ali Gospod re~e Davidu, ocu mom: [to si naumio sazidati dom imenu mom, dobro si u~inio {to si to naumio.

6:9 Ali ne}e{ ti sazidati taj dom, nego sin tvoj koji }e iza}i iz bedara tvojih, on }e sazidati dom imenu mom.

6:10 I tako ispuni Gospod re~ svoju koju je rekao, jer ustah na mesto oca svog Davida i sedoh na presto Izrailjev, kao {to je rekao Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda Boga Izrailjevog.

6:11 I namestih ovde kov~eg, u kome je zavet Gospodnji {to je u~inio sinovima Izrailjevim.

6:12 Potom stade Solomun pred oltar Gospodnji, pred svim zborom Izrailjevim, i podi`e ruke svoje.

6:13 A be{e na~inio Solomun podno` je od bronz e i metnuo ga nasred trema, pet lakata dugo i pet lakata {iroko, a tri lakta visoko; pa stade na nj, i kle~e na kolena pred svim zborom Izrailjevim, i podi`e ruke svoje k nebu.

6:14 I re~e: Gospode Bo`e Izrailjev! Nema Boga takvog kakav si Ti ni na nebu ni na zemlji, koji ~uva{ zavet i milost slugama, koji hode pred Tobom svim srcem svojim;

6:15 Koji si ispunio sluzi svom Davidu, ocu mom, {ta si mu rekao; {ta si ustima svojim rekao to si rukom svojom ispunio, kao {to se vidi danas.

6:16 Sada dakle, Gospode Bo`e Izrailjev, dr`i Davidu ocu mom {ta si mu rekao govore}i: Ne}e ti nestati ~oveka ispred mene koji bi sedeo na prestolu Izrailjevom, samo ako u{~uvaju sinovi tvoji put svoj hode}i po zakonu mom, kao {to si ti hodio preda mnom.

6:17 Sada dakle, Gospode Bo`e Izrailjev, neka se potvrdi re~ Tvoja koju si rekao sluzi svom Davidu.

6:18 Ali, ho}e li doista Bog stanovati na zemlji? Eto, nebo, i nebesa nad nebesima ne mogu Te obuhvatiti, a kamoli ovaj dom {to ga sazidah.

6:19 Ali pogledaj na molitvu sluge svog i na molbu njegovu, Gospode Bo`e moj, ~uj viku i molitvu kojom Ti se danas moli sluga Tvoj.

6:20 Da budu o~i Tvoje otvorene nad domom ovim danju i no}u, nad ovim mestom, gde si rekao da }e{ namestiti ime svoje, da ~uje{ molitvu kojom }e se moliti sluga Tvoj na ovom mestu.

6:21 ^uj molbe sluge svog i naroda svog Izrailja, kojima }e se moliti na ovom mestu, ~uj s mesta gde stanuje{, s neba, ~uj i smiluj se.

6:22 Kad ko zgre{i bli`njemu svom, te mu se da zakletva, da se zakune, i zakletva do|e pred Tvoj oltar u ovom domu,

6:23 Ti ~uj s neba, i u~ini, i sudi slugama svojim pla}aju}i krivcu i dela njegova obra}aju}i na njegovu glavu, a pravoga pravdaju}i i pla}aju}i mu po pravdi njegovoj.

6:24 I kad se razbije pred neprijateljem narod Tvoj Izrailj zato {to Ti zgre{e, pa se obrate i daju slavu imenu Tvom i pomole Ti se i zamole Te u ovom domu,

6:25 Ti ~uj s neba, i oprost i greh narodu svom Izrailju, i dovedi ih opet u zemlju, koju si dao njima i ocima njihovim.

6:26 Kad se zatvori nebo, te ne bude da`da zato {to zgre{e Tebi, pa Ti se zamole na ovom mestu i dadu slavu imenu Tvom i od greha se svog obrate, kad ih namu~i{,

6:27 Ti ~uj s neba, i oprost i greh slugama svojim i narodu svom Izrailju pokazav{i im put dobri kojim }e hoditi, i pusti da`d na zemlju svoju koju si dao narodu svom u nasledstvo.

6:28 Kad bude glad u zemlji, kad bude pomor, su{a ili medljika, skakavci ili gusenice kad budu, ili ga stegne neprijatelj njegov u zemlji njegovoj vlastitoj, ili kako god zlo i kakva god bolest,

6:29 Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od koga god ~oveka ili od svega naroda Tvog Izrailja, ko pozna muku svoju i bol svoj, i podigne ruke svoje u ovom domu,

6:30 Ti ~uj s neba, iz stana svog, i oprost i podaj svakome po putevima njegovim, {ta zna{ u srcu njegovom, jer Ti sam zna{ srca sinova ~ove~ijih;

6:31 Da Te se boje hode}i putevima Tvojim dokle su god `ivi na zemlji, koju si dao ocima na{im.

6:32 I inostranac koji nije od naroda Tvog Izraelja, nego do|e iz daleke zemlje imena radi Tvog velikog i ruke Tvoje krepke i mi{ice Tvoje podignute, kad do|e i pomoli se u ovom domu,

6:33 Ti ~uj s neba, iz stana svog, i u~ini sve za {ta povi-e k Tebi onaj stranac, da bi poznali svi narodi na zemlji ime Tvoje i bojali se Tebe, kao narod Tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime Tvoje prizvano nad ovaj dom, koji sazidah.

6:34 Kad narod Tvoj izi|e na vojsku na neprijatelje svoje putem kojim ga po{alje{, i pomole Ti se okrenuv{i se ka gradu ovom, koji si izabrao, i k ovom domu, koji sam sazidao imenu Tvom,

6:35 ^uj s neba molbu njihovu i molitvu njihovu, i dobavi im pravicu.

6:36 Kad Ti zgre{e, jer nema ~oveka koji ne gre{i, i razgneviv{i se na njih da{ ih neprijateljima, te ih zarobe i odvedu u zemlju daleku ili koja je blizu,

6:37 Ako se dozovu u zemlji u koju budu odvedeni u ropstvo i obrate se i stanu Ti se moliti u zemlji ropstva svog, i ka`u: Sagre{ismo i zlo u~inismo i skrivismo;

6:38 I tako se obrate k Tebi svim srcem svojim i svom du{om svojom u zemlji ropstva svog, u koju budu odvedeni u ropstvo, i pomole Ti se okrenuv{i se k zemlji svojoj, koju si dao ocima njihovim, i ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu Tvom,

6:39 Tada ~uj s neba, iz stana svog, molbu njihovu i molitvu njihovu, i dobavi im pravicu, i oprosti narodu svom {ta Ti budu zgre{ili.

6:40 Tako, Bo`e moj, neka budu o~i Tvoje otvorene i u{i Tvoje prignute na molbu u ovom mestu.

6:41 I tako, stani, Gospode Bo`e, na po~ivali{tu svom, Ti i kov~eg sile Tvoje; sve{tenici Tvoji, Gospode Bo`e, neka se obuku u spasenje, i sveci Tvoji neka se raduju dobru.

6:42 Gospode Bo`e, nemoj odvratiti lica svog od pomazanika svog; opominji se milosti obe}ane Davidu sluzi Tvom.

GLAVA 7

A kad svr{i Solomun molitvu, si|e oganj s neba i spali `rtvu paljenicu i druge `rtve, i slave Gospodnje napuni se dom,

7:2 Te ne mogahu sve{tenici u{i u dom Gospodnji, jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji.

7:3 A svi sinovi Izrailjevi vide{i gde si|e oganj i slava Gospodnja na dom savi{e se licem k zemlji do poda i pokloni{e se i hvali{e Gospoda, jer je dobar, jer je dovek a milost Njegova.

7:4 I car i sav narod prineso{e `rtve pred Gospodom.

7:5 I prinese car Solomun na `rtvu dvadeset i dve hiljade volova i sto i dvadeset hiljada ovaca, i tako posveti{e dom Bo`ji car i sav narod.

7:6 A sve{tenici stajahu na slu`bi svojoj, i Leviti sa spravama za pesme Gospodnje {to ih be{e na~inio car David da hvale Gospoda, jer je dovek a milost Njegova, pesmom Davidovom koju im dade; a drugi sve{tenici trubljahu u trube prema njima, a svi sinovi Izrailjevi stajahu.

7:7 I posveti Solomun sredinu trema koji je pred domom Gospodnjim, jer onde prinese `rtve paljenice i pretilinu od `rtava zahvalnih, jer na bronzanom oltaru koji na~ini Solomun, ne mogo{e stati `rtve paljenice i dari i pretilina njihova.

7:8 U to vreme svetkova Solomun svetkovinu sedam dana i sav Izrailj s njim, sabor veoma velik od Emata do potoka misirskog.

7:9 I u osmi dan praznova{e praznik, jer posve}ivanje oltara svetkova{e sedam dana, i svetkovinu sedam dana.

7:10 A dvadeset tre}eg dana sedmog meseca otpusti narod k {atorima njihovim, i behu radosni i veseli radi dobra {to u~ini Gospod Davidu i Solomunu i Izrailju narodu svom.

7:11 I svr{i Solomun dom Gospodnji i dom carski, i bi sre}an u svemu {to be{e naumio da na~ini u domu Gospodnjem i u domu svom.

7:12 Potom javi se Gospod Solomunu no}u i re~e mu: Usli{i o sam molbu tvoju i izabrao sam to mesto da mi bude dom za `rtve.

7:13 Ako zatvorim nebo da ne bude da`da, ili ako zapovedim skakavcima da popasu zemlju, ili ako pustim pomor na narod svoj,

7:14 I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potra`e lice moje, i povrate se od zlih puteva svojih, i ja }u tada usli{iti s neba i oprostiju im greh njihov, i isceliju zemlju njihovu.

7:15 I o~i }e moje biti otvorene i u{i moje prigripte k molitvi s tog mesta.

7:16 Jer sada izabrah i posvetih dom taj da bude ime moje tu dovek; i bi}e tu o~i moje i srce moje vazda.

7:17 A ti ako uzide{ preda mnom kako je i{ao David otac tvoj, tvore}i sve {to sam ti zapovedio i dr`e}i uredbe moje i zakone moje,

7:18 Utvrdiju presto carstva tvog kako sam obel}ao Davidu ocu tvom govore}i: Ne}e ti nestati ~oveka koji bi vladao u Izrailju.

7:19 Ali ako se odvratite, i ostavite uredbe moje i zapovesti moje, koje sam vam dao, i otidete i stanete slu`iti drugim bogovima i klanjati im se,

7:20 Tada }u ih istrebiti iz zemlje svoje koju sam im dao, i ovaj dom koji sam posvetio imenu svom odbaciju od sebe, i u~ini}u od njega pri~u i podsmehe me |u svim narodima.

7:21 I dom ovaj koliko je slavan, ko god pro|e mimo nj, za~udi}e mu se i re}i }e: Za{to u~ini ovo Gospod od ove zemlje i od ovog doma?

7:22 I odgovori}e se: Jer odustavi}e Gospoda Boga otaca svojih, koji ih izvede iz zemlje misirske, i uze}e druge bogove i klanja}e im se i slu`i}e im, zato pusti na njih sve ovo zlo.

GLAVA 8

A kad pro|e dvadeset godina, u koje sazida Solomun dom Gospodnji i dom svoj,

8:2 Pogradi Solomun gradove, koje mu dade Hiram, i naseli onuda sinove Izrailjeve.

8:3 Potom otide Solomun na Emat sovski, i osvoji ga.

8:4 I sazida Tadmor u pustinji i sve gradove za`itnice sazida u Ematu.

8:5 Sazida i Vet-Oron gornji i Vet-Oron donji, tvrde gradove sa zidovima, vratima i prevornicama,

8:6 I Valat i sve gradove u kojima Solomun ima}e `itnice, i gradove u kojima mu behu kola, i gradove u kojima behu konjanici, i {ta god Solomunu bi volja zidati u Jerusalimu i na Livanu i u svoj zemlji carstva svog.

8:7 I sav narod {to be}e ostao od Heteja i od Amoreja i od Ferezeja i od Jeveja i od Jevuseja, koji ne behu kod Izrailja,

8:8 Od sinova njihovih koji behu ostali iza njih u zemlji, kojih ne potr}e sinovi Izrailjevi, njih nagana Solomun da pla}aju danak do dana{njeg dana.

8:9 A od sinova Izrailjevih, kojih ne u~ini Solomun robovima za svoj posao, nego behu vojnici i poglavari nad vojvodama njegovim, i zapovednici nad kolima i konjanicima njegovim,

8:10 Od njih be}e glavnih nastojnika, koje ima}e car Solomun, dvesta i pedeset, koji upravljahu narodom.

8:11 I k}er faraonovu preseli Solomun iz grada Davidovog u dom koji joj sazida, jer re~e: Ne}e sedeti `ena moja u domu Davida cara Izrailjevog, jer je svet {to je do{ao u nj kov~eg Gospodnji.

8:12 Tada prino{a}e Solomun `rtve paljenice Gospodu na oltaru Gospodnjem koji na~ini pred tremom,

8:13 [ta treba}e od dana na dan prinostiti po zapovesti Mojsijevoj, u subote i na mladine i na praznike, tri puta u godini, na praznik presnih hlebova i na praznik sedmica i na praznik senica.

8:14 I postavi po naredbi Davida oca svog redove sve{teni~ke prema slu`bi njihovoj, i levitske prema du`nosti njihovoj, da hvale Boga i slu`e pred sve{tenicima kako treba svaki dan, i vratare po redovima njihovim kako treba nad svakim vratima; jer takva be}e zapovest Davida, ~oveka Bo`ijeg.

8:15 I ne odstupi}e od zapovesti careve za sve{tenike i Levite ni u ~em, ni za riznice.

8:16 Tako se svr{i sve delo Solomunovo od onog dana kad bi osnovan dom Gospodnji pa dokle ga ne dovr{i, i gotov bi dom Gospodnji.

8:17 Tada otide Solomun u Esion-Gaver i u Elot na bregu morskom u zemlji edomskoj.

8:18 A Hiram posla mu po svojim slugama la|e i sluge ve{te moru, i otido{e sa slugama Solomunovim u Ofir i uze{e odande ~etiri stotine i pedeset talanata zlata i doneso{e caru Solomunu.

GLAVA 9

A carica savska ~u glas o Solomunu, pa do|e u Jerusalim da isku{a Solomuna zagonetkama sa silnom pratnjom i s kamilama koje no{ahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragog kamenja; i do{av{i k Solomunu govori s njom o svemu {to joj be{e u srcu.

9:2 I Solomun joj odgovori na sve re~i njene; ne be{e od cara sakriveno ni{ta da joj ne bi odgovorio.

9:3 A kad carica savska vide mudrost Solomunovu i dom koji be{e sazidao,

9:4 I jela na stolu njegovom, i stanove sluga njegovih i dvorbu dvorana njegovih i odelo njihovo, i peharnike njegove, i njihovo odelo, i njihove `rtve paljenice koje prino{ahu u domu Gospodnjem, ona do|e izvan sebe,

9:5 Pa re~e caru: Istina je sve {to sam ~ula u svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti tvojoj.

9:6 Ali ne hteh verovati {ta govorahu dokle ne do|em i vidim svojim o~ima; a gle, ni pola mi nije kazano o velikoj mudrosti tvojoj; nadvisio si glas koji sam slu{ala.

9:7 Blago ljudima tvojim i blago svim slugama tvojim, koji jednako stoje pred tobom i slu{aju mudrost tvoju.

9:8 Da je blagosloven Gospod Bog tvoj, kome si omileo, te te posadi na presto svoj da caruje{ mesto Gospoda Boga svog; jer Bog ljubi Izrailja da bi ga utvrdio dovek, zato im postavi tebe carem da suditi i deli{ pravicu.

9:9 Potom dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragog kamenja; nikada vi{e

ne bi takvih mirisa kakve dade carica savska caru Solomunu.

9:10 I sluge Hiramove i sluge Solomunove koje donose zlata iz Ofira, dovezo{e drveta almugima i dragog kamenja.

9:11 I na~ini car od tog drveta almugima put u dom Gospodnji i u dom carev, i gusle i psaltire za peva~e; nikada se pre nisu videle takve stvari u zemlji Judinoj.

9:12 A car Solomun dade carici savskoj {ta god za`ele i zaiska osim uzdarja za ono {to be{e donela caru. Potom ona otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim.

9:13 A zlata {to doho|a{e Solomunu svake godine be{e {est stotina i {ezdeset i {est talanata,

9:14 Osim onog {to dono{ahu trgovci i oni koji prodavahu mirise; i svi carevi arapski i glavari zemaljski dono{ahu Solomunu zlato i srebro.

9:15 I na~ini car Solomun dvesta {titova od kovanog zlata, {est stotina sikala kovanog zlata daju}i na jedan {tit.

9:16 I tri stotine malih {titova od kovanog zlata, daju}i trista sikala zlata na jedan {titi}. I ostavi ih car u domu od {ume livanske.

9:17 I na~ini car velik presto od slonove kosti, i oblo`i ga ~istim zlatom.

9:18 A be{e {est basamaka u prestola, i podno`je od zlata sastavljeno s prestolom, i ru~ice s obe strane sedi{ta, i dva lava stajahu pokraj ru~ica.

9:19 I dvanaest lavova staja{e na {est basamaka otud i odovud. Ne behu takvi na~injeni ni u kome carstvu.

9:20 I svi sudovi iz kojih pija{e car Solomun behu zlatni, i svi sudovi u domu od {ume livanske behu od ~istog zlata; od srebra ne be{e ni{ta; srebro be{e ni{ta za vremena Solomunovog.

9:21 Jer careve la|e ho|ahu u Tarsis sa slugama Hiramovim: jedanput u tri godine vra}ahu se la|e tarsiske donose}i zlato i srebro, slonove kosti i majmune i paune.

9:22 Tako car Solomun be{e ve}i od svih careva zemaljskih bogatstvom i mudro{u.

9:23 I svi carevi zemaljski tra`ahu da vide Solomuna da ~uju mudrost njegovu, koju mu daje Gospod u srce.

9:24 I dono{ahu mu svi dare, sudove srebrne i sudove zlatne, i haljine i oru`je i mirise, konje i mazge svake godine,

9:25 Tako da ima{e Solomun ~etiri hiljade staja za konje i kola, i dvanaest hiljada konjanika, koje namesti po gradovima gde mu behu kola i kod sebe u Jerusalimu.

9:26 I vlada{e nad svim carevima od reke do zemlje filistejske i do me|e misirske.

9:27 I u~ini car, te u Jerusalimu be{e srebra kao kamena, a kedrovih drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.

9:28 I dovo|ahu Solomunu konje iz Misira i iz svih zemalja.

9:29 A ostala dela Solomunova prva i poslednja nisu li zapisana u knjizi Natana proroka i u proro~anstvu Ahije Silomljanina i u utvari Ida videoca o Jerovoamu sinu Navatovom?

9:30 A carova Solomun u Jerusalimu nad svim Izrailjem ~etrdeset godina.

9:31 I po~inu Solomun kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u gradu Davida oca njegovog; a na njegovo mesto zacari se Rovoam, sin njegov.

GLAVA 10

Tada otide Rovoam u Sihem, jer se onde skupi sav Izrailj da ga zacare.

10:2 A kad ~u Jerovoam, sin Navatov, koji be{e u Misiru pobegao onamo od cara Solomuna, vrati se Jerovoam iz Misira.

10:3 Jer posla{e, te ga dozva{e; i do|e Jerovoam i sav Izrailj i reko{e Rovoamu govore}i:

10:4 Tvoj je otac metnuo na nas te`ak jaram; nego ti sada olak{aj ljutu slu`bu oca svog i te{ki jaram koji je metnuo na nas pa }emo ti slu`iti.

10:5 A on im re~e: Do tri dana do|ite opet k meni. I narod otide.

10:6 Tada car Rovoam u~ini ve}e sa starcima koji staja{e pred Solomunom, ocem njegovim dok

be{e `iv, i re~e: Kako savetujete da odgovorim narodu?

10:7 A oni mu reko{e govore}i: Ako se udobri{ narodu i ugodi{ im i odgovori{ im lepim re~ima, oni }e ti biti sluge svagda.

10:8 Ali on ostavi savet {to ga savetova{e starci, i u~ini ve}e s mladi}ima koji odrasto{e s njim i koji stajahu pred njim;

10:9 I re~e im: [ta vi savetujete da odgovorimo narodu koji mi reko{e govore}i: Olak{aj jaram koji je metnuo na nas tvoj otac.

10:10 Tada mu odgovori{e mladi}i koji odrasto{e s njim, i reko{e: Ovako ka`i narodu {to ti re~e: Otac je tvoj metnuo na nas te`ak jaram, nego ti nam olak{aj; ovako im reci: Moj mali prst deblji je od bedara oca mog.

10:11 Otac je moj metnuo na vas te`ak jaram, a ja }u jo{ dometnuti na va{ jaram; otac vas je moj {ibao bi~evima, a ja }u vas {ibati bodljivim bi~evima.

10:12 A tre}i dan do|e Jerovoam i sav narod k Rovoamu kako im be{e kazao car rekav{i: Do|ite opet k meni do tri dana.

10:13 I car im odgovori o{tro, jer ostavi car Rovoam savet stara~ki,

10:14 I odgovori im kako ga savetova{e mladi}i, govore}i: Moj je otac metnuo na vas te`ak jaram, a ja }u jo{ dometnuti na nj; otac vas je moj {ibao bi~evima, a ja }u bodljivim bi~evima.

10:15 I car se oglu{i naroda, jer Bog be{e tako uredio da bi potvrdio Gospod re~ svoju {to je rekao preko Ahije Silomljanina Jerovoamu, sinu Navatovom.

10:16 A kad vide sav Izrailj da ih se car oglu{i, odgovori narod caru govore}i: Kakav deo mi imamo s Davidom? Nemamo nasledstva sa sinom Jesejevima. Svak u svoj {ator, Izrailju! A ti, Davide, sad gledaj svoju ku}u. Tako otide sav Izrailj u {atore svoje.

10:17 Samo nad sinovima Izrailjevim koji `ivljahu po gradovima Judinim zacari se Rovoam.

10:18 I car Rovoam posla Adorama koji be{e nad dankom, ali ga sinovi Izrailjevi zasu{e kame-

njem, te pogibe. Tada car Rovoam br`e sede na kola, te pobe`e u Jerusalim.

11:19 Tako otpade Izrailj od doma Davidovog do današnjeg dana.

GLAVA 11

A kad do|e Rovoam u Jerusalim, sazva dom Judin i Venijaminov, sto i osamdeset hiljada odabranih vojnika, da zarate na Izrailja da povrate carstvo Rovoamu.

11:2 Ali do|e re~ Gospodnja Semaji, ~oveku Bo`jem, govore}i:

11:3 Ka`i Rovoamu sinu Solomunovom, caru Judinom i svim sinovima Izrailjevim od Jude i Venijamina, i reci:

11:4 Ovako veli Gospod: Ne idite i ne bijte se s bra}om svojom, vratite se svak k svojoj ku}i, jer sam ja naredio da tako bude. I oni poslu{a}e re~ Gospodnju i vrati}e se i ne ido}e na Jerovoama.

11:5 I Rovoam sede u Jerusalimu, i sazida tvrde gradove u zemlji Judinoj;

11:6 Sazida Vitlejem i Itam i Tekuju,

11:7 I Vet-Sur i Sohot i Odolam,

11:8 I Gat i Marisu i Zif,

11:9 I Adoraim i Ahis i Aziku,

11:10 I Saraju i Ejalon i Hevron koji je u zemlji Judinoj i Venijaminovoj tvrdi gradovi.

11:11 A kad utvrdi te gradove, namesti u njima zapovednike, i staje za `ito i za ulje i za vino,

11:12 I u svakom gradu {titova i kopalja, i utvrdi ih jako. Tako njegov be}e Juda i Venijamin.

11:13 I sve{tenici i Leviti, koji behu po svemu Izrailju, sabra}e se k njemu iz svih krajeva svojih.

11:14 Jer ostavi}e Leviti podgra|a svoja i dostojanja svoja, i otido}e u judejsku i u Jerusalim, jer ih otera Jerovoam i sinovi njegovi da ne vr}e slu`be sve{teni~ke Gospodu.

11:15 I postavi sebi sve{tenike za visine i za |avole i za teoce, koje na~ini.

11:16 A za njima iz svih plemena Izrailjevih koji upravi}e srce svoje da tra`e Gospoda Boga Izrai-

ljevog, do |o}e u Jerusalim da prinesu `rtvu Gospodu Bogu otaca svojih.

11:17 I tako utvrdi}e carstvo Judino, i ukrepi}e Rovoama sina Solomunovog za tri godine, jer za te tri godine ho|ahu putem Davidovim i Solomunovim.

11:18 A Rovoam se o`eni Maeletom, k}erju Jerimota sina Davidovog i Avihailom, k}erju Esijava sina Jesejevog,

11:19 Koja mu rodi sinove: Jeuse i Samariju i Zama.

11:20 A posle nje o`eni se Mahom k}erju Avesalomovom, koja mu rodi Aviju i Ataja i Zivu i Selomita.

11:21 A ljublja}e Rovoam Mahu k}er Avesalomovu ve}ma od svih `ena svojih i ino~a svojih; jer ima}e osamnaest `ena i {ezdeset ino~a, i rodi dvadeset i osam sinova i {ezdeset k}eri.

11:22 I Rovoam postavi Aviju, sina Ma{inog, poglavarom i knezom nad bra}om njegovom, jer ga htede postaviti carem.

11:23 I mudro rade}i rasturi sve sinove svoje po svim krajevima Judinim i Venijaminovim, po svim tvrdim gradovima, i dade im hrane izobila, i dove-de im mnogo `ena.

GLAVA 12

A kad Rovoam utvrdi carstvo i kad osili, ostavi zakon Gospodnji i sav Izrailj s njim.

12:2 A pete godine carovanja Rovoamovog do|e Sisak car misirski na Jerusalim, jer zgre{i}e Gospodu,

12:3 S hiljadu i dve stotine kola i sa {ezdeset hiljada konjanika, i ne be}e broja narodu koji do|e s njim iz Misira, Luvejima, Suhejima i Husejima.

12:4 I uze tvrde gradove Judine i do|e do Jerusalima.

12:5 Tada do|e Semaja prorok k Rovoamu i knezovima Judinim, koji se behu skupili u Jerusalim od Sisaka, i re~e im: Ovako veli Gospod: Vi ostaviste mene, zato i ja ostavljam vas u ruke Sisaku.

12:6 Tada se poniziše knezovi Izrailjevi i car i rekoše: Pravedan je Gospod.

12:7 A kad ih vide Gospod gde se poniziše, dole re- Gospodnja Semaji govoreji: Poniziše se, neću ih potrti, nego ću im sada dati izbavljenje, i neće se izliti jarost moja na Jerusalem preko Sisaka.

12:8 Nego će mu biti sluge da poznađu šta je meni slušati, šta li slušati carstvima zemaljskim.

12:9 I tako dole Sisak, car misirski, u Jerusalem i uze blago doma Gospodnjeg i blago doma carevog, sve to uze; uze i titove zlatne, koje beše našio Solomun;

12:10 I na njihovo mesto našio car Rovoam titove od bronze, i predade ih starešinama nad stražarima koji uvaju vrata doma carevog.

12:11 I kad i naše car u dom Gospodnji dolahu stražari i našahu ih, a posle ih opet ostavljahu u riznicu stražarsku.

12:12 [to se dakle ponizi, odvrati se od njega gnev Gospodnji, i ne zatre ga sasvim; jer još u Judi beše dobra.

12:13 I utvrdi se car Rovoam u Jerusalemu, i carova; jer beše Rovoamu etrdeset i jedna godina kad se zacari, i sedamdeset godina carova u Jerusalemu gradu, koji izabra Gospod između svih plemena Izrailjevih da onde namesti ime svoje. A materi njegovoj beše ime Nama, Amonka.

12:14 Ali on našinjaše zlo, jer ne upravi srca svoga da traži Gospoda.

12:15 Ali dela Rovoamova prva i poslednja nisu li zapisana u knjizi proroka Semaje i videoca Ida, gde se kazuju koljena, a i ratovi koji behu jednako među Rovoamom i Jerovoamom?

12:16 I pošinu Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Avija, sin njegov.

GLAVA 13

Godine osamnaeste carovanja Jerovoamovog zacari se Avija nad Judom.

13:2 Tri godine carova u Jerusalemu. Materi mu beše ime Mahaja, kći Urilova iz Gavaje. A beše rat između Avije i Jerovoama.

13:3 I Avija iziđe na boj s hrabrom vojskom, etiri stotine hiljada izabranih vojnika; a Jerovoam uvrsta prema njemu vojsku, osam stotina hiljada izabranih hrabrih vojnika.

13:4 I sta Avija navrh brda Semarajima u gori Jefremovoj, i reče: ^ujte me, Jerovoame i sav Izraelju!

13:5 Ne trebaše li vam znati da je Gospod Bog Izrailjev predao Davidu carstvo nad Izrailjem doveka, njemu i sinovima njegovim zavetom osoljenim?

13:6 Ali usta Jerovoam sin Navatov, sluga Solomuna sina Davidovog, i odvrte se od gospodara svoga.

13:7 I skupiše se k njemu ljudi praznovi i nevaljalci, i odupreše se Rovoamu, sinu Solomunovom, koji beše dete i strašljivog srca, te im se ne odupre.

13:8 Pa vi sad velite da se opirete carstvu Gospodnjem, koje je u rukama sinova Davidovih, jer vas je mnogo i imate kod sebe zlatne teoce, koje vam je našinio Jerovoam da su vam bogovi.

13:9 Niste li oterali sveštenike Gospodnje sinove Aronove i Levite? I našinili sebi sveštenike kao narodi po drugim zemljama? Ko god dole da mu se posvete ruke s teletom i sa sedam ovnova, postaje sveštenik onima koji nisu bogovi.

13:10 Ali s nama je Gospod Bog, niti smo Ga ostavili, a sveštenici koji sluše Gospodu jesu sinovi Aronovi, i Leviti rade svoj posao;

13:11 I pale Gospodu rtve paljenice svako jutro i svako veče, i kade mirisima, i hlebovi postavljeni stoje na istom stolu, i pale se svako veče ići na zlatnom svešnjaku; jer drimo što je Gospod Bog naš naredio, a vi Ga ostaviste,

13:12 Zato evo s nama je napred Bog i sveštenici njegovi i trube glasne da trube protivu vas. Sinovi Izrailjevi, ne vojajte na Gospoda Boga otaca svojih, jer nećete biti srećni.

13:13 Ali Jerovoam zavede zasedu da im za|u za le|a, i tako Judejcima behu spred jedni a s le|a zaseda.

13:14 I kad se obazre{e Judejci, a to boj i spred i sastrag, te povika{e ka Gospodu a sve{tenici zatru-bi{e u trube.

13:15 I narod Judin opet povika, i kad vika{e narod Judin, razbi Bog Jerovoama i svega Izrailja pred Avijom i Judom.

13:16 I pobego{e sinovi Izrailjevi od Jude, i da-de ih Bog njima u ruke.

13:17 I pobi ih ljuto Avija i narod njegov, i pade od Izrailja pobijenih pet stotina hiljada odabranih ljudi.

13:18 Tako bi{e pokoreni sinovi Izrailjevi u to vreme, a sinovi Judini osili{e, jer se pouzda{e u Gospoda Boga otaca svojih.

13:19 I Avija potera Jerovoama, i uze mu grado-ve Vetilj i sela njegova, i Jesanu i sela njena, i Efron i sela njegova.

13:20 I Jerovoam se vi{e ne oporavi za `ivota Avijinog; i udari ga Gospod te umre.

13:21 A Avija utvrdi se, i uze ~etrnaest `ena, i rodi dvadeset dva sina i {esnaest k}eri.

13:22 A ostala dela Avijina i putevi njegovi i besede njegove zapisane su u knjizi proroka Ida.

GLAVA 14

A kad po~inu Avija kod otaca svojih i pogre-bo{e ga u gradu Davidovom, zacari se na njegovo mesto Asa, sin njegov. Za njegovog vre-mena po~inu zemlja deset godina.

14:2 I ~inja{e Asa {ta je dobro i pravo pred Go-spodom Bogom njegovim.

14:3 Jer obori oltare tu|e i visine, i izlomi liko-ve njihove i ise~e lugove njihove.

14:4 I zapovedi sinovima Judinim da tra`e Go-spoda Boga otaca svojih i da izvr{uju zakon i zapo-vest Njegovu.

14:5 Obori po svim gradovima Judinim visine i sun~ane likove, i po~inu carstvo za njegovog vre-mena.

14:6 I sazida tvrde gradove u zemlji Judinoj, jer zemlja be{e u miru, niti be{e rata s njim onih godi-na, jer mu Gospod dade mir.

14:7 I re~e Judi: Da sazidamo ove gradove i da ih opa{emo zidom i kulama i vratima i prevornica-ma, dok je zemlja na{a; jer tra`imo Gospoda Boga svog, tra`ismo Ga i dade nam mir odsvuda. I tako zida{e, i bi{e sre}ni.

14:8 I ima{e Asa vojske trista hiljada od Jude sa {titovima i kopljima, i od Venijamina dvesta i osa-mdeset hiljada sa {titovima i lukovima. Svi behu hrabri vojnici.

14:9 I izi|e iz njih Zara Etiopljanin s hiljadu hi-ljada vojske i s trista kola, i do|e do Marise.

14:10 I Asa izi|e preda nj; i uvrsta{e se vojske u dolini Sefati kod Marise.

14:11 I zavapi Asa ka Gospodu Bogu svom go-vore}i: Gospode Tebi je ni{ta pomo}i mno`ini ili nejakom; pomozite nam, Gospode Bo`e na{, jer se u Te uzdamo, i u Tvoje ime do|osmo na ovo mno{-tvo. Gospode, Ti si Bog na{, ne daj da mo`e {ta na Te ~ovek.

14:12 I razbi Gospod Etiopljane pred Asom i pred Judom, i pobego{e Etiopljani.

14:13 I tera ih Asa i narod koji be{e s njim dori do Gerara. i popada{e Etiopljani da ih ni jedan ne osta `iv, jer se satr{e pred Gospodom i pred voj-skom Njegovom; i oni odneso{e plen velik veoma.

14:14 I pobi{e sve gradove oko Gerara, jer do|e na njih strah Gospodnji, i opleni{e sve one grado-ve, jer be{e u njima mnogo plena.

14:15 Pobi{e i po stanovima pastirskim ljude, i odvedo{e mnogo ovaca i kamila; i vrati{e se u Je-rusalim.

GLAVA 15

Tada duh Bo`ji do|e na Azariju, sina Odido-vog;

15:2 Te otide pred Asu i re~e mu: ^ujte me, Aso i sve pleme Judino i Venijaminovo; Gospod je s vama, jer ste vi s Njim; i ako Ga ustra`ite, na}i }e-te Ga; ako li Ga ostavite, i On }e vas ostaviti.

15:3 Dugo je Izrailj bez pravog Boga i bez svećenika u-itelja, i bez zakona.

15:4 A da su se u nevolji svojoj obratili ka Gospodu Bogu Izrailjevom i tra`ili Ga, našli bi Ga.

15:5 Ali u ovo vreme ne mo`e se na miru odlaziti ni dolaziti; jer je nemir velik me|u svim stanovnicima zemaljskim;

15:6 I potiru narod jedan drugi, i gradovi jedan drugi, jer ih Bog smete svakojakim nevoljama.

15:7 Zato vi budite hrabri i nemojte da vam klonu ruke, jer ima plata za va{ trud.

15:8 A kad ~u Asa te re~i i proro{tvo proroka Odida, ohrabri se, i istrebi gadne bogove iz sve zemlje Judine i Venijaminove i iz gradova koje be{e uzeo u gori Jefremovoj, i ponovi oltar Gospodnji koji be{e pred tremom Gospodnjim.

15:9 Potom sazva sve pleme Judino i Venijaminovo i do{ljake koji behu kod njih od Jefrema i Manasije i Simeuna, jer ih mnogo prebe`e k njemu iz naroda Izrailjevog kad vide{e da je Gospod Bog njegov s njim.

15:10 I skupi{e se u Jerusalim tre}eg meseca petnaeste godine carovanja Asinog.

15:11 I u onaj dan prineso{e Gospodu `rtve od plena koji dogna{e, sedam stotina volova i sedam hiljada ovaca.

15:12 I uhvati{e veru da tra`e Gospoda Boga otaca svojih svim srcem svojim i svom du{om svojim;

15:13 A ko god ne bi tra`io Gospoda Boga Izrailjevog, da se pogubi, bio mali ili veliki, ~ovek ili `ena.

15:14 I zakle{e se Gospodu glasom velikim i uz klikovanje i uz trube i rogove.

15:15 I radova{e se sav narod Judin radi te zakletve, jer iz svega srca svog zakle{e se, i od sve volje svoje tra`i{e Ga i na|o{e Ga; i Gospod im dade mir odsvuda.

15:16 Jo{te i Mahu, mater svoju, svr`e Asa s vlasti, jer be{e na~inila u lugu idola; i Asa obali idola njenog i izlomi ga i sa`e`e na potoku Kedronu.

15:17 Ali visine ne bi{e oborene u Izrailju, ali srce Asino be{e pravo svega veka njegovog.

15:18 I unese u dom Bo`ji {ta be{e posvetio otac njegov i {ta be{e sam posvetio, srebro i zlato i sudove.

15:19 I ne bi rata do trideset pete godine carovanja Asinog.

GLAVA 16

Godine trideset {este carovanja Asinog izi|e Vasa, car Izrailjev, na Judu, i stade zidati Ramu da ne da nikome oti}i k Asi, caru Judinom, ni od njega do}i.

16:2 Tada uze Asa srebro i zlato iz riznica doma Gospodnjeg i doma carevog, i posla Ven-Adadu caru sirskom, koji `ivlja{e u Damasku, i poru~i:

16:3 Vera je izme|u mene i tebe, izme|u oca mog i oca tvog, evo {aljem ti srebra i zlata, hajde pokvari veru koju ima{ sa Vasom carem Izrailjevim, eda bi oti{ao od mene.

16:4 I poslu{a Ven-Adad cara Asu, i posla vojvode svoje na gradove Izrailjeve, i osvoji{e Ijon i Dan i Avel-Majim i sve gradove Neftalimove u kojima behu `itnice.

16:5 A kad Vasa to ~u, presta zidati Ramu i ostavi delo svoje.

16:6 Tada car Asa uze sav narod Judin, te odneso{e kamenje iz Rame i drvo, ~im zida{e Vasa, i od njega sazida Gavaju i Mispu.

16:7 A u to vreme do|e Ananije videlac k Asi, caru Judinom, i re~e mu: [to si se pouzdao u cara sirskog a nisi se pouzdao u Gospoda Boga svog, zato se vojska cara sirskog izma~e iz tvojih ruku.

16:8 Nisu li Etiopljani i Luveji imali velike vojske s vrlo mnogo kola i konjika? Pa kad si se pouzdao u Gospoda, dade ti ih u ruke.

16:9 Jer o~i Gospodnje gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce celo prema Njemu. Ludo si u tom radio; zato }e odsada biti ratovi na te.

16:10 Tada se Asa razgnevi na proroka, i stavi ga u tamnicu, jer se rasrdi na nj za to; i potla-i Asa neke iz naroda u to vreme.

16:11 Ali gle, dela Asina, prva i poslednja, eno zapisana su u knjizi o carevima Judinim i Izrailjevim.

16:12 I razbole se Asa trideset devete godine carovanja svog od nogu, i bolest njegova bi vrlo teška, ali ni u bolesti svojoj ne tra`i Gospoda nego lekare.

16:13 I tako po~inu Asa kod otaca svojih, i umre ~etrdeset prve godine carovanja svog.

16:14 I pogrebo{e ga u grobu njegovom, koji iskopa sebi u gradu Davidovom, i metnu{e ga na postelju koju be{e napunio mirisavih stvari i masti zgotovljenih ve{tinom apotekarskom, i spali{e mu ih vrlo mnogo.

GLAVA 17

Tada se zacari Josafat, sin njegov, na njegovo mesto, i ukrepi se na Izrailja.

17:2 I poname{ta vojsku po svim tvrdim gradovima Judinim, i poname{ta stra`e po zemlji Judinoj i po gradovima Jefremovim, koje zadobi Asa, otac njegov.

17:3 I be{e Gospod s Josafatom, jer ho|a{e prvim putevima Davida oca svog i ne tra`a{e Vala.

17:4 Nego Boga oca svog tra`a{e i po zapovestima Njegovim ho|a{e, i ne ~inja{e kao sinovi Izrailjevi.

17:5 Zato utvrdi Gospod carstvo u ruci njegovoj, i sav narod Judin dava{e dare Josafatu, te ima{e veliko blago i slavu.

17:6 I srce se njegovo oslobodi na putevima Gospodnjim, te jo{ obori visine i lugove u Judeji.

17:7 I tre}e godine svog carovanja posla knezove svoje Ven-Aila i Ovadiju i Zahariju i Natanaila i Miheju da u-e po gradovima Judinim;

17:8 I s njima Levite: Semaju i Nataniju i Zevadiju i Asaila i Semiramota i Jonatana i Adoniju i Toviju i Tov-Adoniju, Levite, i s njima Elisamu i Jorama sve{tenike.

17:9 I u~ahu po Judeji imaju}i pri sebi knjigu zakona Gospodnjeg, i proho|ahu sve gradove Judine u~e}i narod.

17:10 I do|e strah Gospodnji na sva carstva po zemljama oko Jude, te ne vojeva{e na Josafata.

17:11 I sami Filisteji dono{ahu Josafatu dare i danak u novcu; i Arapi dogonjahu mu stoku, po sedam hiljada i sedam stotina ovnova i po sedam hiljada i sedam stotina jaraca.

17:12 Tako napredova{e Josafat i podi`e se veoma; i sazida u Judeji kule i gradove za `itnice.

17:13 I ima{e mnogo dobra po gradovima Judinim, i vojnika, hrabrih junaka u Jerusalimu.

17:14 A ovo je broj njihov po domovima otaca njihovih; od Jude hiljadnici: Adna vojvoda, s kojim be{e tri stotine hiljada hrabrih junaka.

17:15 A za njim Joanam vojvoda, s kojim be{e dvesta osamdeset hiljada;

17:16 A za njim Amasija sin Zihrijevi, koji se dragovoljno dade Gospodu, i s kim be{e dvesta hiljada hrabrih junaka.

17:17 A od Venijamina: hrabri junak Elijada, s kojim be{e dvesta hiljada naoru`anih lukom i {titom;

17:18 A za njim Jozavad, s kojim be{e sto i osamdeset hiljada naoru`anih za boj.

17:19 Ovi slu`ahu caru osim onih koje poname{ta car po tvrdim gradovima u svojoj zemlji Judinoj.

GLAVA 18

IJosafat imaju}i veliko blago i slavu, oprijateljli se s Ahavom.

18:2 I posle nekoliko godina otide k Ahavu u Samariju; i nakla mu Ahav mnogo ovaca i volova i narodu koji be{e s njim, i nagovara{e ga da po|e na Ramot galadski.

18:3 I re-e Ahav car Izrailjev Josafatu caru Judinom: Ho}e{ li i}i sa mnom na Ramot galadski? A on re-e: Ja kao ti, narod moj kao tvoj narod; ho}emo s tobom na vojsku.

18:4 Jo{ re-e Josafat caru Izrailjevom: Pitaj danas {ta }e Gospod re}i.

18:5 Tada sazva car Izrailjev proroke svoje, ~etiri stotine ljudi, i re~e im: Ho}emo li i}i na vojsku na Ramot galadski, ili }u se okaniti? A oni reko{e: Idi, jer }e ga Gospod dati u ruke caru.

18:6 A Josafat re~e: Ima li tu jo{ koji prorok Gospodnji da ga pitamo?

18:7 A car re~e Josafatu: Ima jo{ jedan ~ovek preko kog bismo mogli upitati Gospoda; ali ja mrzim na nj, jer mi ne prori~e dobra nego svagda zlo; to je Miheja sin Jemlin. A Josafat re~e: Neka car ne govori tako.

18:8 Tada car Izrailjev dozva jednog dvoranina, i re~e mu: Br`e dovedi Miheju, sina Jemlinog.

18:9 A car Izrailjev i Josafat, car Judin se|ahu, svaki na svom prestolu obu~eni u carske haljine, se|ahu na poljani kod vrata samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima.

18:10 I Sedekija sin Hananin na~ini sebi gvozdeno rogove, i re~e: Ovako veli Gospod: Ovim }e{ biti Sirce dokle ih ne istrebi{.

18:11 Tako i svi proroci prorokovahu govore}i: Idi na Ramot galadski, i bi}e{ sre}an, jer }e ga Gospod predati caru u ruke.

18:12 A poslanik koji otide da dozove Miheju re~e mu govore}i: Evo proroci prori~u svi jednim glasom dobro caru; neka i tvoja re~ bude kao njihova, i govori dobro.

18:13 A Miheja re~e: Tako da je `iv Gospod, govori}u ono {to re~e Bog moj.

18:14 I kad do|e k caru, re~e mu car: Miheja! Ho}emo li i}i na vojsku na Ramot galadski, ili }u se okaniti? A on re~e: Idite, bi}ete sre}ni, i da}e vam se u ruke.

18:15 A car mu re~e: Koliko }u te puta zaklanjati da mi ne govori{ nego istinu u ime Gospodnje?

18:16 Tada re~e: Video sam sav narod Izrailjev razasut po planinama kao ovce koje nemaju pastira, jer re~e Gospod: Ovi nemaju gospodara, neka se vrate svak svojoj ku}i s mirom.

18:17 Tada re~e car Izrailjev Josafatu: Nisam li ti rekao da mi ne}e prorokovati dobra nego zlo?

18:18 A Miheja re~e: Zato ~ujte re~ Gospodnju: Videh Gospoda gde sedi na prestolu svom, a sva vojska nebeska staja{e mu s desne i s leve strane;

18:19 I Gospod re~e: Ko }e prevariti Ahava cara Izrailjevog da otide i padne kod Ramota galadskog? Jo{ re~e: Jedan re~e ovo a drugi ono.

18:20 Tada izi|e jedan duh, i stav{i pred Gospoda re~e: Ja }u ga prevariti. A Gospod mu re~e: Kako?

18:21 Odgovori: Izi}i }u i bi}u la`ljiv duh u ustima svih proroka njegovih. A Gospod mu re~e: Prevari}e{ ga i nadvlada}e{, idi u~ini tako.

18:22 Zato sada eto, Gospod je metnuo la`ljiv duh u usta tim prorocima tvojim; a Gospod je izrekao zlo po te.

18:23 Tada pristupi Sedekija sin Hananin, i udari Miheju po obrazu govore}i: Kojim je putem oti{ao duh Gospodnji od mene da govori s tobom?

18:24 A Miheja mu re~e: Eto, vide}e{ u onaj dan kad otide{ u najtajniju klet da se sakrije{.

18:25 Tada car Izrailjev re~e: Uхватите Михеју, и одведите га к Амону заповеднику градском и к Јоасу сину carevom.

18:26 I recite im: Ovako veli car: Metnite ovog u tamnicu, a dajte mu po malo hleba i po malo vode dokle se ne vratim u miru.

18:27 A Miheja re~e: Ako se vrati{ u miru, nije Gospod govorio preko mene. Jo{ re~e: ^ujte svi narodi.

18:28 I otide car Izrailjev s Josafatom carem Judinim na Ramot galadski.

18:29 I re~e car Izrailjev Josafatu: Ja }u se preobu}i kad po|em u boj, a ti obuci svoje odelo. I preobu~e se car Izrailjev, i otido{e u boj.

18:30 A car sirski zapovedi vojvodama od kola svojih govore}i: Ne udarajte ni na malog ni na velikog, nego na samog cara Izrailjevog.

18:31 A kad vojvode od kola vide{e Josafata, reko{e: To je car Izrailjev. I okrenu{e se na nj da ga udare. Ali Josafat povika, i Gospod mu pomo`e, i odvрати ih Bog od njega.

18:32 Jer videv{i vojvode od kola da nije car Izrailjev, odstupi{e od njega.

18:33 A jedan zastreli iz luka nagonom i ustrelili cara Izrailjevog gde spu-a oklop. A on re-e svom voza-u: Savij rukom svojom i izvezi me iz boja, jer sam ranjen.

18:34 I boj bi `estok onog dana, a car Izrailjev zaosta na kolima svojim prema Sircima do ve-era, i umre o sun-anom zahodu.

GLAVA 19

A kad se Josafat, car Judin, vra}a{e s mirom ku}i svojoj u Jerusalim,

19:2 Izi|e preda nj Juj sin Ananijev, videlac, i re-e Josafatu: Bezbo`niku li poma`e{, i one koji mrze na Gospoda ljubi{? Zato se podigao na te gnev Gospodnji.

19:3 Ali se na{lo dobro na tebi {to si istrebio lugove iz zemlje i {to si upravio srce svoje da tra`i{ Boga.

19:4 Potom Josafat se|a{e u Jerusalimu, i opet pro|e po narodu od Virsaveje do gore Jefremove, i povrati ih ka Gospodu Bogu otaca njegovih.

19:5 I postavi sudije u zemlji po svim tvrdim gradovima Judinim, u svakom gradu.

19:6 I re-e sudijama: Gledajte {ta }ete raditi, jer ne}ete suditi za ~oveka nego za Gospoda, koji je s vama kad sudite.

19:7 Zato neka bude strah Gospodnji u vama; pazite i radite, jer u Gospoda Boga na{eg nema nepravde, niti gleda ko je ko, niti prima poklone.

19:8 Tako|e u Jerusalimu postavi Josafat od Levita i sve{tenika i glavara domova ota-kih u Izrailju za sudove Gospodnje i za raspre; jer dola`ahu opet u Jerusalim.

19:9 I zapovedi im govore}i: Tako radite u strahu Gospodnjem, verno i celog srca.

19:10 I u svakoj parnici koja do|e k vama od bra}e va{e {to sede po gradovima svojim, da rasudite izme|u krvi i krvi, izme|u zakona i zapovesti, izme|u uredaba i sudova, obavestite ih da ne bi gre{ili Gospodu, da ne bi do{ao gnev Njegov na vas i na bra}u va{u; tako ~inite, te ne}ete zgreti.

19:11 I evo, Amarija, poglavar sve{teni-ki, bi}e nad vama u svim poslovima Gospodnjim, a Zavdija, sin Ismailov, vo| doma Judinog u svim poslovima carskim; tako|e, Leviti upravitelji bi}e uz vas. Budite slobodni, i radite, i Gospod }e biti s dobrim.

GLAVA 20

A posle toga sinovi Moavovi i sinovi Amonovi i s njima koji `ive me|u sinovima Amonovim, do|o{e da vojuju na Josafata.

20:2 I do|o{e te javi{e Josafatu govore}i: Ide na te veliko mno{tvo ispreko mora, iz Sirije; i eno ih u Asason-Tamaru, a to je En-Gad.

20:3 A Josafat se upla{i, i obrati lice svoje da tra`i Gospoda, i oglasi post po svoj zemlji Judinoj.

20:4 I skupi{e se svi sinovi Judini da tra`e Gospoda, i iz svih gradova Judinim do|o{e da tra`e Gospoda.

20:5 Tada stade Josafat u zboru Judinom i jerusalimskom u domu Gospodnjem pred tremom novim,

20:6 I re-e: Gospode Bo`e otaca na{ih! Nisi li Ti Bog na nebu i vlada{ svim carstvima narodnim? Nije li u Tvojoj ruci mo} i sila da Ti niko ne mo`e odoleti?

20:7 Nisi li Ti, Bo`e na{, odagnao stanovnike ove zemlje ispred naroda svog Izrailja, i dao je navek semenu Avrama prijatelja svog?

20:8 Te se naseli{e u njoj, i sagra{e Ti u njoj svetinju za ime Tvoje govore}i:

20:9 Kad nas zadesi kako zlo, ma~ osvetni ili pomor ili glad, sta}emo pred ovim domom i pred Tobom, jer je ime Tvoje u ovom domu, i vapi}emo Tebi u nevolji svojoj, usli{i i izbavi.

20:10 A sad evo, sinovi Amonovi i Moavovi i oni iz gore Sira, kroz koje nisi dao sinovima Izrailjevim pro}i kad i|ahu iz zemlje misirske, nego ih obi|o{e i ne istrebi{e;

20:11 A evo, oni nam vra}aju do{av{i da nas isteraju iz nasledstva Tvog, koje si nam predao.

20:12 Bo`e na{, zar im ne}e{ suditi? Jer u nama nema snage da se opremo tom mno{tvu velikom, koje ide na nas, niti znamo {ta bismo ~inili, nego su o-i na{e uprte u Te.

20:13 A svi sinovi Judini stajahu pred Gospodom i deca njihova, `ene njihove i sinovi njihovi.

20:14 Tada si|e duh Gospodnji usred zбора na Jazila sina Zaharije sina Venaje sina Jeila sina Matanjinog, Levita izme|u sinova Asafovih,

20:15 I re~e: Slu{ajte, svi sinovi Judini i Jerusallimljani, i ti care Josafate, ovako vam veli Gospod: Ne bojte se i ne pla{ite se tog mno{tva velikog, jer nije va{ rat nego Bo`ji.

20:16 Sutra iza|ite na njih; oni }e po}i uz brdo Zis, i na}i }ete ih nakraj potoka prema pustinji Jeruilu.

20:17 Ne treba vi da se bijete u ovom boju; postavite se, stojte pa gledajte kako }e vas izbaviti Gospod, Judo i Jerusallime! Ne bojte se i ne pla{ite se, sutra izi|ite pred njih, i Gospod }e biti s vama.

20:18 Tada se Josafat savi licem k zemlji, i svi Judejci i Jerusallimljani pado{e pred Gospodom, i poklono{e se Gospodu.

20:19 A Leviti od sinova Katovih i sinova Korejevih usta{e, te hvali{e Gospoda Boga Izrailjevog glasom veoma visokim.

20:20 A ujutru ustav{i rano izi|o{e u pustinju tekujsku; a kad izla`ahu, stade Josafat i re~e: ^ujte me, Judejci i Jerusallimljani: verujte Gospodu Bogu svom i bi}ete jaki, verujte prorocima Njegovim i bi}ete sre}ni.

20:21 I tako dogovoriv se s narodom postavi peva~e Gospodnje da hvale svetu krasotu idu}i pred vojskom i govore}i: Hvalite Gospoda, jer je doveka milost Njegova.

20:22 A kad po~e{e pesmu i hvalu, obrati Gospod zasedu na sinove Amonove i sinove Moavove i na one iz gore Sira, koji izi|o{e na Judu, te se razbi{e.

20:23 Jer sinovi Amonovi i sinovi Moavovi usta{e na one iz gore Sira da ih pobiju i potru; i kad pobi{e one iz gore Sira, udari{e jedni na druge, te se potr{e.

20:24 A kad Juda do|e do stra`are prema pustinji, i pogleda na mno{tvo, a to mrtva telesa le`e po zemlji, i nijedan ne be{e ostao `iv.

20:25 Zato do|e Josafat sa narodom svojim da pokupi plen; i na|o{e kod njih mnogo blaga i dragocenih nakita na mrtvacima, i napleni{e da ve} ne mogo{e nositi; tri dana kupi{e plen, jer ga be{e mnogo.

20:26 A ~etvrti dan skupi{e se u dolini blagoslovnoj, jer onde blagoslovi{e Gospoda; zato se prozva mesto Dolina Blagoslovna do danas.

20:27 Potom okrenu{e svi Judejci i Jerusallimljani i Josafat pred njima da se vrate u Jerusallim s veseljem, jer ih oveseli Gospod neprijateljima njihovim.

20:28 I do|o{e u Jerusallim sa psaltirima i guslama i trubama u dom Gospodnji.

20:29 I strah Bo`ji do|e na sva carstva zemaljska kad ~u{e da je Gospod vojevao na neprijatelje Izrailjeve.

20:30 I tako se smiri carstvo Josafatovo, jer mu Bog njegov dade mir odsvuda.

20:31 I carova{e Josafat nad Judom; trideset i pet godina be{e mu kad po~e carovati; i carova dvadeset i pet godina u Jerusallimu. Materi mu be{e ime Azuva, k}i Silejeva.

20:32 I ho|a{e putem oca svog Ase, niti za|e s njega, ~ine}i {ta je pravo pred Gospodom.

20:33 Ali visine ne bi{e oborene, jer jo{ ne be{e narod upravio srca svog k Bogu otaca svojih.

20:34 A ostala dela Josafatova prva i poslednja, eno zapisana su u knjizi Juja sina Ananijevog, koje je stavljena u knjigu o carevima Izrailjevim.

20:35 Potom zdru`i se Josafat, car Judin s Ohozijom, carem Izrailjevim, koji ~inja{e bezakonje.

20:36 A zdru`i se s njim zato da na~ine la|e da idu u Tarsis; i na~ini{e la|e u Esion-Gaveru.

20:37 Tada prorokova Elijezer sin Dodavin iz Marise za Josafata govore}i: [to si se zdru`io s Ohozijom, zato Gospod razmetnu dela tvoja. I razbi{e se la|e i ne mogo{e i}i u Tarsis.

GLAVA 21

Potom po~inu Josafat kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Joram, sin njegov.

21:2 A bra}a mu, sinovi Josafatovi, behu: Azarija i Jehilo i Zaharija i Azarija i Mihailo i Sefatija; ti svi behu sinovi Josafata cara Izrailjevog.

21:3 I otac im dade velike darove, srebra i zlata i zaklada s tvrdim gradovima u zemlji Judinoj; carstvo pak dade Joram, jer be}e prvenac.

21:4 A Joram stupiv{i na carstvo oca svog i utvrdiv{i se, pobi svu bra}u svoju ma~em i neke knezove Izrailjeve.

21:5 Ima}e Joram trideset i dve godine kad se zacari, i carova osam godina u Jerusalimu.

21:6 I ho|a}e putem careva Izrailjevih, kao {to ~inja}e dom Ahavov, jer se o`eni k}erju Ahavovom; i ~inja}e {ta je zlo pred Gospodom.

21:7 Ali Gospod ne hte zatrti doma Davidovog radi zaveta koji u~ini s Davidom i {to mu be}e rekao da }e dati videlo njemu i sinovima njegovim uvek.

21:8 Za njegovog vremena odvr`e se Edom da ne bude pod Judom, i postavi}e sebi cara.

21:9 Zato otide Joram s vojvodama svojim i sa svim kolima svojim; i usta no}u, te pobi Edomce koji ga behu opkolili, i zapovednike od kola.

21:10 Ipak se odvrgo}e Edomci da ne budu pod Judom do danas. U isto vreme odvr`e se Livna da ne bude pod njim, jer ostavi Gospoda Boga otaca svojih.

21:11 Jo{i visine na~ini po brdima Judinim, i navede na preljubu Jerusalimljane i prelasti Judu.

21:12 Tada mu do|e knjiga od Ilije proroka, gde mu govora}e: Ovako veli Gospod Bog Davida oca tvog: [to nisi hodio putevima Josafata, oca svog i putevima Ase, cara Judinog,

21:13 Nego si hodio putem careva Izrailjevih i naveo si na preljubu Judu i Jerusalimljane, kao {to je dom Ahavov naveo na preljubu Izrailja, i jo{ si pobio bra}u svoju, dom oca svog, bolje od sebe,

21:14 Evo, Gospod }e udariti velikim zlom narod tvoj i sinove tvoje i `ene tvoje i sve {to ima}.

21:15 I ti }e{ bolovati te{ko, od bolesti u crevima, da }e ti creva iza}i od bolesti, koja }e trajati dve godine.

21:16 I tako podi`e Gospod na Jorama duh Filištejima i Arapima koji `ive od Etiopljana.

21:17 I oni do{av{i na zemlju Judinu prodre}e u nju, i odneso}e sve blago {to se na|e u domu carevom, i sinove njegove i `ene njegove, da mu ne osta nijedan sin osim Joahaza najmla|eg sina njegovog.

21:18 I posle svega toga udari ga Gospod bole}u u crevima, kojoj ne be}e leka.

21:19 I dan po dan prola`a}e, i kad se navr{i}e dve godine, izi|o}e mu creva s bole}u i umre od te{kih bolova i narod mu ne pali mirisa kao {to je ~inio ocima njegovim.

21:20 Ima}e trideset i dve godine kad po~e carovati, i carova osam godina u Jerusalimu, i preminu da niko ne za`ali za njim; i pogrebo}e ga u gradu Davidovom, ali ne u grobu carskom.

GLAVA 22

A Jerusallimljani zacari}e na njegovo mesto Ohoziju najmla|eg sina njegovog, jer starije sve pobi ~eta koja do|e s Arapima u logor; i tako Ohozija, sin Joramov, posta car Judin.

22:2 Ima}e Ohozija ~etrdeset i dve godine kad po~e carovati, i carova godinu dana u Jerusalimu. Materi mu be}e ime Gotolija, k}i Amrijeva.

22:3 I on ho|a}e putevima doma Ahavovog, jer ga mati nagovara}e na zla dela.

22:4 I ~inja}e {ta je zlo pred Gospodom kao dom Ahavov; jer mu oni behu savetnici po smrti oca njegovog na pogibao njegovu.

22:5 I po njihovom savetu hode}i izi|e s Joramom sinom Ahavovim, carem Izrailjevim, na vojsku na Azaila, cara sirskeg, u Ramot galadski; i onde Sirci rani}e Jorama.

22:6 A on se vrati da se le-i u Jezraelu od rana koje mu zada}e u Rami, kad se bi}e s Azailom, ca-

rem sirskim. A Azarija, sin Joramov car Judin, do|e u Jezrael da vidi Jorama, sina Ahavovog, jer be|e bolestan.

22:7 Ali be|e od Boga na propast Ohoziji {to do|e k Joramu; jer do|av otide s Joramom na Juja, sina Nimsijinog, koga Gospod pomaza da istrebi dom Ahavov.

22:8 Jer kad Juj izvr{ava|e osvetu na domu Ahavovom, na|e knezove Judine i sinove bra|e Ohozijine, koji slu`ahu Ohoziji, i pogubi ih.

22:9 Potom potra`i Ohoziju, i uhvati|e ga kad se sakriva|e u Samariji, i dovedav|i ga k Juju pogubi|e ga, i pogrebo|e ga; jer reko|e: Sin je Josafata koji je tra`io Gospoda svim srcem svojim. I tako ne bi nikoga od doma Ohozijinog koji bi mogao biti car.

22:10 Zato Gotolija, mati Ohozijina, videv|i da joj sin pogibe, usta i pobi sve carsko seme doma Judinog.

22:11 Ali Josaveja, k|i careva, uze Joasa, sina Ohozijinog i ukrade ga izme|u sinova carevih, koje ubijahu; i sakri ga s dojkijom njegovom u lo`nicu. I tako Josaveja, k|i cara Jorama, `ena Jodaja sve{tenika, sakri ga od Gotolije, jer be|e sestra Ohozijina, te ga ne ubi.

22:12 I be|e s njima sakriven u domu Bo`ijem {est godina; a Gotolija carova|e u zemlji.

GLAVA 23

A sedme godine oslobodi se Jodaj, i uze k sebi stotnike Azariju sina Jeroamovog i Ismaila sina Joananovog i Azariju sina Ovidovog i Masiju sina Adajevog i Elisafata sina Zihrijevog, i uhvati veru s njima,

23:2 Te prolaze|i zemlju Judinu sabra|e Levite iz svih gradova Judinih i glavare porodica ota~kih u Izrailju, i do|o|e u Jerusalim.

23:3 I sav zbor u~ini veru u domu Bo`jem s carem; i Jodaj im re~e: Evo, sin |e carev carovati, kao {to je rekao Gospod za sinove Davidove.

23:4 Ovo u~inite: tre}ina vas koji dolazite u subotu izme|u sve{tenika i Levita neka budu vratari na pragu;

23:5 A druga tre}ina neka bude u carskom dvoru; a ostala tre}ina na vratima od temelja, a sav narod u tremovima doma Gospodnjeg.

23:6 Niko da ne ulazi u dom Gospodnji osim sve{tenika i onih Levita koji slu`e; oni neka ulaze, jer su posve}eni, a sav narod neka ~ini ono {to je Gospod zapovedio da ~ini.

23:7 I Leviti neka opkole cara, svaki s oru`jem svojim u ruci; i ko bi god u|ao u dom, da se pogubi; i budite uz cara kad stane ulaziti i izlaziti.

23:8 I u~ini|e Leviti i sav narod Judin sve {to zapovedi sve{tenik Jodaj; i uze|e svaki svoje ljude koji dola`ahu u subotu i koji odla`ahu u subotu; jer Jodaj sve{tenik ne otpusti redove.

23:9 I dade Jodaj sve{tenik stotnicima koplja i {titove i {titi}e cara Davida {to behu u domu Bo`ijem.

23:10 I postavi sav narod sve s oru`jem u ruku, od desne strane doma do leve prema oltaru i prema domu, oko cara.

23:11 Tada izvedo|e sina carevog, i metnu|e mu na glavu venac, i dado|e mu svedo~anstvo, i zacara|e ga, i Jodaj i sinovi njegovi pomaza|e ga i reko|e: Da `ivi car!

23:12 A kad Gotolija ~u viku naroda koji se steca|e i hvalja|e cara, do|e k narodu u dom Gospodnji.

23:13 I pogleda, i gle, car staja|e kod svog stupa na ulasku, a knezovi i trube oko cara, i sav narod zemaljski radova|e se i trube trubljahu i peva~i pevahu uz oru|a muzi~ka i oni koji po~injahu u pevanju. Tada razdre Gotolija haljine svoje i povika: Buna! Buna!

23:14 A Jodaj sve{tenik zapovedi da iza|u stotnici koji behu nad vojskom, i re~e im: Izvedite je iz vrsta napolje, i ko po|e za njom neka se pogubi ma~em; jer re~e sve{tenik: Nemojte je ubiti u domu Gospodnjem.

23:15 I na~ini|e joj mesto, te otide kako se ide vratima konjskim u dom carev, i onde je pogubi|e.

23:16 Tada Jodaj u~ini veru me|u sobom i svim narodom i carem da }e biti narod Gospodnji.

23:17 Potom sav narod otide u dom Valov, i raskopa{e ga, i oltare njegove i likove njegove izlom{i}e, a Matana, sve{tenika Valovog, ubi{e pred oltarima.

23:18 I Jodaj uredi opet slu`bu u domu Gospodnjem me|u sve{tenicima i Levitima, koje David be{e odredio domu Gospodnjem, da bi prinostili `rtve paljenice Gospodu, kao {to pi{e u zakonu Mojsijevom, s veseljem i pesmama po naredbi Davidovoj.

23:19 Postavi i vratare na vratima doma Gospodnjeg da ne bi ulazio ne~ist oda {ta mu drago.

23:20 I uze stotnike i znatnije ljude i koji upravljahu narodom, sav narod zemaljski, i izvede cara iz doma Gospodnjeg i u|o{e visokim vratima u dom carski, i posadi{e cara na carski presto.

23:21 I radova{e se sav narod zemaljski, i grad se umiri, kad Gotoliju ubi{e ma~em.

GLAVA 24

Be{e Joasu sedam godina kad se zacari, i carova ~etrdeset godina u Jerusalmu. Materi mu be{e ime Sivija iz Virsaveje.

24:2 I ~inja{e Joas {ta je pravo pred Gospodom dokle god be{e `iv Jodaj sve{tenik.

24:3 I Jodaj ga o`eni dvema `enama, te rodi sinove i k}eri.

24:4 Potom Joas naumi da opravi dom Gospodnji.

24:5 I sazva sve{tenike i Levite, pa im re~e: Po|ite po gradovima Judinim i kupite od svega Izraelja novac da se opravlja dom Boga va{eg od godine do godine, i vi pohitajte s tim. Ali ne hite{e Leviti.

24:6 Zato car dozva Jodaja poglavara i re~e mu: Za{to ne nastoji{ da Leviti donose iz Judeje i Jerusalmu priloge koje je naredio Mojsije sluga Gospodnji zboru Izraeljevom na {ator od sastanka?

24:7 Jer bezbo`na Gotolija i sinovi njeni opleni{e dom Gospodnji i sve stvari posve}ene domu Gospodnjem obrati{e na Vale.

24:8 I tako zapovedi car te na~ini{e kov~eg, i metnu{e ga na vrata doma Gospodnjeg spolja.

24:9 I oglasi{e po Judeji i po Jerusalmu da donose Gospodu prilog koji je naredio Mojsije, sluga Bo`ji, Izraelju u pustinji.

24:10 I obradova{e se knezovi i sav narod, i donose}i metahu u kov~eg dokle se ne svr{i.

24:11 I kad dono{ahu Leviti kov~eg, po zapovesti carevoj, videv{i da ima mnogo novca, dola`a{e pisar carev i poslanik poglavara sve{teni~kog, te izru~ivahu kov~eg, potom ga opet odno{ahu i ostavljahu na njegovo mesto; i tako ~injahu svaki dan, i nakupi{e mnogo novca.

24:12 I dava{e ga car Jodaj nastojnicima nad poslom oko doma Gospodnjeg, a oni naimahu kame-nare i drvodelje da se obnovi dom Gospodnji, i kova~e koji rade od gvo`a i od bronzne, da se opravi dom Gospodnji.

24:13 I poslovahu poslenici, i opravljanje napredova{e pod njihovim rukama, te povrati{e domu Bo`jem obli~je njegovo, i utvrdi{e ga.

24:14 A kad svr{i{e, doneso{e pred cara i Jodaja novce {to preteko{e; i od tog novca na~ini sudove za dom Gospodnji, sudove za slu`bu i za `rtve, i kadionice, i druge sudove zlatne i srebrne. I tako prino{ahu `rtve paljenice u domu Gospodnjem jednako svega veka Jodajevog.

24:15 Potom ostarev{i Jodaj sit `ivota umre; sto i trideset godina be{e mu kad umre.

24:16 I pogrebo{e ga u gradu Davidovom kod careva; jer ~inja{e dobro Izraelju i Bogu i domu njegovom.

24:17 A kad umre Jodaj, do|o{e knezovi Judini i pokloni{e se caru; tada ih poslu{a car,

24:18 Te ostavi{e dom Gospoda Boga otaca svojih, i stado{e slu`iti lugovima i idolima; i podi~e se gnev Gospodnji na Judu i na Jerusalm za taj greh njihov.

24:19 I sla{e im proroke da ih vrata ka Gospodu, i oni im svedo~ahu, ali ih ne poslu{a{e.

24:20 I do|e duh Gospodnji na Zahariju, sina Jodaja sve{tenika, te stade vi{e naroda i re~e im: Ovako veli Bog: Za{to prestupate zapovesti Go-

spodnje? Ne}ete biti sre}ni; {to ostaviste Gospoda, zato i On vas ostavi.

24:21 A oni se pobuni}e na nj, i zasu}e ga kamenjem po zapovesti carevoj u tremu doma Gospodnjeg.

24:22 I ne opomenu se Joas milosti koju mu u~ini Jodaj, otac njegov, nego ubi sina njegovog; a on umiru}i re~e: Gospod neka vidi i tra`i.

24:23 A kad pro|e godina, podi`e se na nj vojska sirska i u|e u zemlju judejsku i u Jerusalem, i pobi}e po narodu sve knezove narodne, i sav plen od njih posla}e caru u Damask.

24:24 Ako i mala be}e vojska sirska koja do|e, ipak Gospod dade u ruke njihove vrlo veliku vojsku, jer behu ostavili Gospoda Boga otaca svojih. I tako na Joasu izvr{i}e sud.

24:25 A kad otido}e od njega ostaviv{i} ga u te{koj bolesti, pobuni}e se na nj sluge njegove za krv sinova Jodaja sve{tenika, i ubi}e ga na postelji njegovoj, te pogibe; i pogrebo}e ga u gradu Davidovom, ali ga ne pogrebo}e u grobovima carskim.

24:26 A ovo su {to se pobuni}e na nj: Zavad, sin Simeate Amonke i Jozavad, sin Simrite Moavke.

24:27 A o sinovima njegovim i o velikom porezu {to bi pod njim, i o gra|enju doma Bo`jeg, eto zapisano je u knjizi o carevima. A zacari se na njegovo mesto Amasija, sin njegov.

GLAVA 25

Be}e Amasiji dvadeset i pet godina kad po~e carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusolimu. Materi mu be}e ime Joadana iz Jerusolima.

25:2 On ~inja}e {ta je pravo pred Gospodom, ali ne celim srcem.

25:3 I kad se utvrdi u carstvu, pobi sluge svoje koji ubi}e cara oca njegovog.

25:4 Ali sinova njihovih ne pogubi, nego u~ini kako pi}e u zakonu, u knjizi Mojsijevoj, gde je zapovedio Gospod govore}i: O~evi da ne ginu za sinove, ni sinovi za o~eve, nego svaki za svoj greh neka gine.

25:5 Iza toga skupi Amasija narod Judin, i postavi po domovima ota~kim hiljadnike i stotnike po svojoj zemlji Judinoj i Venijaminovoj, i izbroja ih od dvadeset godina i vi}e, i na|e ih trista hiljada vojnika izbranih, koji no{ahu koplje i {tit.

25:6 I jo{te najmi izme|u Izrailjaca sto hiljada hrabrih ljudi za sto talanata srebra.

25:7 Ali do|e mu ~ovek Bo`ji i re~e: Care, da ne ide s tobom vojska izrailjska, jer Gospod nije s Izrailjcima niti sa sinovima Jefremovim.

25:8 Nego idi ti, i budi hrabar u boju; ina~e }e te oboriti Bog pred neprijateljem, jer Bog mo`e i pomo}i i oboriti.

25:9 Tada re~e Amasija ~oveku Bo`jem: A {ta }e biti sa sto talanata {to sam dao vojsci Izrailjevoj? A ~ovek Bo`ji re~e: Ima Gospod da ti da vi}e od toga.

25:10 I tako odvoji Amasija vojsku {to mu be}e do{la od Jefrema da otidu u svoje mesto; a oni se vrlo rasrdi}e na Judu, i vrati}e se u svoje mesto s velikim gnevom.

25:11 A Amasija oslobodiv{i} se povede narod svoj i otide u slanu dolinu, i pobi deset hiljada sinova Sirovih;

25:12 I deset hiljada `ivih zarobi}e Judejci, i odvedo}e ih na vrh stene, i pobaca}e ih sa vrh stene da se svi raspado}e.

25:13 A vojnici koje Amasija posla natrag da ne idu s njim u boj, navali}e na gradove Judine od Samarije do Vet-Orona, i pobi}e po njima tri hiljade, i zapleni}e velik plen.

25:14 A kad se vrati Amasija razbiv{i} Idumeje, donese bogove sinova Sirovih, i postavi ih sebi za bogove, i klanja}e im se i ka|a}e im.

25:15 Tada se razgnevi Gospod na Amasiju, i posla k njemu proroka, koji mu re~e: Za{to tra`i{ bogove tog naroda, koji ne izbavi}e svoj narod iz tvoje ruke?

25:16 I kad govora}e caru, on mu re~e: Jesi li postavljen caru za savetnika? Prestani; za{to da pogine{? I tako presta prorok, ali re~e: Znam da te je Bog naumio istrebiti kad to radi{ a ne slu{a{ savet moj.

25:17 Tada smisli Amasija, car Judin, i posla k Joasu sina Joahaza sina Juevog, caru Izrailjevom, i poru-i: Hodi da se ogledamo.

25:18 A Joas car Izrailjev posla k Amasiji caru Judinom i poru-i mu: Trn na Livanu posla ka kedru na Livanu, i poru-i: Daj svoju k}er sinu mom za `enu. Ali nai|e zverje livansko i izgazi trn.

25:19 Veli{, pobio si Edomce, pa se ponese srce tvoje, i tra`i{ slave; sedi kod ku}e svoje; za{to bi se zapletao u zlo da padne{ i ti i Juda s tobom?

25:20 Ali ne poslu{a Amasija, jer od Gospoda to bi da ih da u ruke neprijatelju, {to tra`i{e bogove edomske.

25:21 I otide Joas car Izrailjev, i ogleda{e se, on i Amasija car Judin, u Vet-Semesu Judinom.

25:22 Ali Judu razbi Izrailj, te pobego{e svaki ka svom {atoru.

25:23 A Amasiju cara Judinog, sina Joasa sina Joahazovog, uhvati Joas car Izrailjev u Vet-Semesu, i odvede ga u Jerusalem; i obori zid jerusalimski od vrata Jefremovih do vrata na uglu, ~etiri stotine lakata.

25:24 I uze sve zlato i srebro i sve posu|e {to se na|e u domu Bo`ijem u Ovid-Edoma i u riznici doma carskog, i taoce, pa se vrati u Samariju.

25:25 I po`ive Amasija sin Joasov car Judin po smrti Joasa sina Joahaza cara Izrailjevog petnaest godina.

25:26 A ostala dela Amasijina prva i poslednja, eto nisu li zapisana u knjizi o carevima Judinim i Izrailjevim?

25:27 I po{to Amasija odstupi od Gospoda, digo{e bunu na nj u Jerusalemu, a on pobe`e u Lahis. Ali posla{e za njim u Lahis, i ubi{e ga onde.

25:28 I doneso{e ga na konjima i pogrebo{e ga kod otaca njegovih u gradu Judinom.

GLAVA 26

Tada sav narod Judin uze Oziju, kome be{e {esnaest godina, i zacari{e ga na mesto oca njegovog Amasije.

26:2 On sazida Elat povrativ{i ga Judi po{to car po~inu kod otaca svojih.

26:3 Oziji be{e {esnaest godina kad se zacari, i carova pedeset i dve godine u Jerusalemu. Materi mu be{e ime Jeholija iz Jerusalima.

26:4 On ~inja{e {ta je pravo pred Gospodom sa svim kako je ~inio Amasija otac njegov.

26:5 I tra`a{e Boga dokle `iv be{e Zaharija koji razumeva{e utvare Bo`ije; i dokle god tra`a{e Gospoda, dava{e mu sre}u Bog.

26:6 Jer iza{av vojeva{e s Filistejima, i obori zidove Gatu i zidove Javni i zidove Azotu; i sazida gradove u zemlji azotskoj i po Filistejima.

26:7 I Bog mu pomo`e protiv Filisteja i protiv Arapa, koji `ivljahu u Gurvalu, i protiv Amonaca.

26:8 I Amonci davahu darove Oziji, i raznese se ime njegovo do Misira, jer osili veoma.

26:9 I sazida Ozija kule u Jerusalemu na vratima na uglu, i na vratima u dolu, i na uglu, i utvrdi ih.

26:10 Sazida i u pustinji kule, i iskopa mnogo studenaca, jer ima{e mnogo stoke u dolinama i u ravnicama, i ratara i vinogradara po brdima i na Karmilu, jer mu mila be{e poljska radnja.

26:11 I ima{e Ozija ubojitu vojsku, koja i|a{e u rat u ~etama brojem, kako ih izbroja Jeilo pisar i Masija upravitelj, pod upravom Ananije vojvode carevog.

26:12 Svega na broj be{e glavara domova otackih hrabrih junaka dve hiljade i {est stotina,

26:13 A pod njihovom rukom vojske tri stotine i sedam hiljada i pet stotina hrabrih vojnika, da poma`u caru protiv neprijatelja.

26:14 I na~ini Ozija svoj vojsci {titove i koplja i {lemove i oklope i lukove i kamenje za pra}ke.

26:15 I na~ini u Jerusalemu bojne sprave vrlo ve{to izmi{ljene da stoje na kulama i na uglovima da me}u strele i veliko kamenje; i raznese se ime njegovo daleko, jer mu se divno pomaga{e dokle osili.

26:16 Ali kad osili, ponese se srce njegovo, te se pokvari, i sagre{i Gospodu Bogu svom, jer u|e u crkvu Gospodnju da kadi na oltaru kadionom:

26:17 A za njim u|e Azarija sve{tenik i s njim osamdeset sve{tenika Gospodnjih hrabrih ljudi;

26:18 I opre{e se caru Oziji govore}i: Nije tvoje, Ozija, kaditi Gospodu, nego sve{tenika sinova Aronovih koji su posve}eni da kade; izi|i iz svetine, jer si zgre{io, i ne}e ti biti na ~ast pred Gospodom Bogom.

26:19 Tada se razgnevi Ozija dr`e}i u ruci kadi-onicu da kadi; i kad se gnevlja{e na sve{tenike, izi|e mu guba na ~elu pred svim sve{tenicima u domu Gospodnjem kod oltara kadionog.

26:20 I pogleda ga Azarija, poglavar sve{teni-ki i svi sve{tenici, a on gubav na ~elu; i br`e ga izvedo{e napolje, a i sam pohita da izi|e, jer ga Gospod udari.

26:21 I osta car Ozija gubav do smrti svoje, i se|a{e u odvojenom domu gubav, jer bi odlu-en od doma Gospodnjeg; a Jotam sin njegov upravlja{e domom carevim i su|a{e narodu u zemlji.

26:22 A ostala dela Ozijina prva i poslednja napisao je prorok Isaija sin Amosov.

26:23 I po~inu Ozija kod otaca svojih, i pogrebo{e ga kod otaca njegovih u grobnom polju carskom, jer reko{e: Gubav je. I zacari se na njegovo mesto Jotam, sin njegov.

GLAVA 27

Dvadeset i pet godina be{e Jotamu kad po~e carovati, i carova {esnaest godina u Jerusali-mu; materi mu be{e ime Jerusa, k}i Sadokova.

27:2 On ~inja{e {ta je pravo pred Gospodom sasvim kako je ~inio Ozija otac njegov, samo {to ne u|e u crkvu Gospodnju; ali narod jo{ be{e pokvaren.

27:3 On na~ini visoka vrata na domu Gospodnjem, i na zidu Ofilu mnogo nazida.

27:4 Jo{ sazida i gradove u gori Judinoj, i u {umama pogradi dvorove i kule.

27:5 I vojeva s carem sinova Amonovih i savlada ih; i dado{e mu sinovi Amonovi one godine sto talanata srebra i deset hiljada kora p{enice i je~ma

deset hiljada. Toliko mu dado{e sinovi Amonovi i druge i tre}e godine.

27:6 I tako osili Jotam, jer upravi puteve svoje pred Gospodom Bogom svojim.

27:7 A ostala dela Jotamova i ratovi svi njegovi i putevi njegovi, eno su zapisani u knjizi o carevima Izrailjevim i Judinim.

27:8 Dvadeset i pet godina be{e mu kad po~e carovati, i carova {esnaest godina u Jerusalimu.

27:9 I po~inu Jotam kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Ahaz, sin njegov.

GLAVA 28

Dvadeset godina be{e Ahazu kad po~e carovati, i carova {esnaest godina u Jerusalimu; ali ne ~inja{e {ta je pravo pred Gospodom kao David, otac njegov.

28:2 Jer ho|a{e putevima careva Izrailjevih, i jo{ sali likove Valima.

28:3 I sam ka|a{e u dolini sina Enomovog, i sa`iza{e sinove svoje ognjem po gadnim delima onih naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih.

28:4 I prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama i po brdima i pod svakim zelenim drvetom.

28:5 Zato ga dade Gospod Bog njegov u ruke caru sirskom, te ga razbi{e i zarobi{e mu veliko mno{tvo, i odvedo{e ih u Damask. Jo{ bi dat u ruke caru Izrailjevom, te ga razbi ljuto.

28:6 Jer Fekaj, sin Remalijin, pobi sto i dvadeset hiljada Judejaca u jedan dan, sve hrabrih ljudi, jer ostavi{e Gospoda Boga otaca svojih.

28:7 I Zihrije junak od Jefrema ubi Masiju sina carevog i Azrikama upravitelja dvorskog i Elkanu, drugog do cara.

28:8 I zarobi{e sinovi Izrailjevi bra}i svojoj dvesta hiljada `ena i sinova i k}eri; i zapleni{e veliki plen od njih, i odneso{e plen u Samariju.

28:9 A onde be{e prorok Gospodnji po imenu Odid, i izi|e pred vojsku koja i|a{e u Samariju, i re~e im: Gle, Gospod Bog otaca va{i}h razgnevi se

na Judejce, zato ih dade u va{e ruke, te ih pobiste ljuto da do neba dopre.

28:10 I jo{ mislite podvr{i sinove Judine i jerusalimske da vam budu robovi i robinje; a niste li i vi sami skrivili Gospodu Bogu svom?

28:11 Zato poslu{ajte me sada, i vratite natrag to roblje {to zarobiste bra}i svojoj, jer se raspalio gnev Gospodnji na vas.

28:12 Tada usta{e poglavari sinova Jefremovih: Azarija sin Joananov, Varahija sin Mesilemotov i Jezekija sin Salumov i Amasa sin Adlajev na one {to se vra}ahu s vojske,

28:13 I reko{e im: Ne}ete dovesti ovamo to roblje, jer bi nam bilo na greh pred Gospodom {to vi mislite dome}u}i na grehe na{e i na krivice na{e, jer je velika krivica na nama i gnev se raspalio na Izrailja.

28:14 I ostavi{e vojnici roblje i plen svoj pred knezovima i svim zborom.

28:15 I usta{e ljudi imenovani i uze{e roblje, i sve gole izme|u njih odenu{e iz plena; i kad ih odenu{e i obu{e, nahrani{e ih i napoji{e i namaza{e, i odvedo{e na magarcima sve iznemogle, i dovedo{e ih u Jerihon, grad gde ima mnogo palmi, k bra}i njihovoj, pa se vrati{e u Samariju.

28:16 U to vreme posla car Ahaz k carevima asirskim da mu pomognu.

28:17 Jer jo{ i Idumejci do|o{e i razbi{e Judu i odvedo{e roblje;

28:18 I Filisteji udari{e na gradove po ravni na ju`nom kraju Judinom, i uze{e Vet-Semes, i Ejalon i Gediroi i Sohot i sela njegova i Tamnu i sela njena i Gimzon i sela njegova, i naseli{e se u njima.

28:19 Jer Gospod obara{e Judu s Ahaza cara Izrailjevog, jer odvu-e Judu da grdno gre{i Gospodu.

28:20 I do|e k njemu Teglat-Felasar, car asirski, i ojadi ga a ne utvrdi.

28:21 Jer Ahaz uze deo iz doma Gospodnjeg i iz doma carskog i od knezova, i dade caru asirskom, ali mu ne pomo`e.

28:22 I kad be{e u nevolji, on jo{ ve}ma gre{a{e Gospodu; takav be{e car Ahaz.

28:23 I prino{a{e `rtve bogovima dama{tan-skim, koji ga razbi{e, i govora{e: Kad bogovi careva sirskih njima poma`u, prinosi}u njima `rtve da bi mi pomagali; ali mu oni bi{e na to da padne on i sav Izrailj.

28:24 A Ahaz pokupi sudove doma Bo`ijeg, i izlomi sudove doma Bo`ijeg, i zatvori vrata doma Gospodnjeg i na~ini sebi oltare po svim uglovima u Jerusalimu.

28:25 I u svakom gradu Judinom na~ini visine da kadi bogovima tu|im; i gnevi Gospoda Boga otaca svojih.

28:26 A ostala dela njegova i svi putevi njegovi prvi i poslednji, eto zapisani su u knjizi o carevima Judinim i Izrailjevim.

28:27 I po~inu Ahaz kod otaca svojih i pogrebo{e ga u gradu Jerusalimu; ali ga ne metnu{e u grob careva Izrailjevih. I zacari se na njegovo mesto Jezekija, sin njegov.

GLAVA 29

Jezekiji be{e dvadeset i pet godina kad po-e carovati, i careva dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu be{e ime Avija, k}i Zaharijina.

29:2 I ~inja{e {ta je pravo pred Gospodom sa svim kako je ~inio David otac njegov.

29:3 Prve godine svog carovanja, prvog meseca, otvori vrata na domu Gospodnjem, i opravi ih.

29:4 I sazva sve{tenike i Levite, i sabra ih na isto~nu ulicu,

29:5 I re-e im: ^ujte me, Leviti, osve{tajte se sada i osvetite dom Gospoda Boga otaca svojih, i iznesite ne~istotu iz svetinje.

29:6 Jer sagre{i{e oci na{i i ~ini{e {ta je zlo pred Gospodom Bogom na{im, i ostavi{e ga; i odvrti{e lice svoje od {atora Gospodnjeg i okrenu{e mu le|a;

29:7 I zatvori{e vrata od trema, i pogasi{e `i{ke, i kadom ne kadi{e, niti `rtava paljenica prinosi{e u svetinji Bogu Izrailjevom.

29:8 Zato se razgnevi Gospod na Judu i na Jerusalim, te ih dade da se potucaju, i da budu ~udo i podsmeh, kako vidite svojim o~ima.

29:9 Jer, eto, pado~e oci na~i od ma~a, i sinovi na~i i k~eri na~e i `ene na~e zarobi~e se zato.

29:10 Sada dakle naumio sam zadati veru Gospodu Bogu Izrailjevom, da bi se odvrtila od nas `estina gneva Njegovog.

29:11 Sinovi moji, ne oklevajte vi~e, jer je vas izabrao Gospod da stojite pred Njim i slu`ite mu, i da mu budete sluge i da mu kadite.

29:12 Tada usta~e Leviti Mat sin Amasajev i Joilo sin Azarijin od sinova Katovih; a od sinova Merarijevih Kis sin Avdijev i Azarija sin Jaleilov; i od sinova Girsonovih Joah sin Zimin i Eden sin Joahov;

29:13 I od sinova Elifasanovih Simrije i Jeilo, i od sinova Asafovih Zaharija i Matanija;

29:14 I od sinova Amonovih Jeilo i Simej, i od sinova Jedutunovih Semaja i Ozilo;

29:15 I skupi~e bra~u svoju, i osve~tav~i se do|o~e, kako be~e zapovedio car po re~i Gospodnjoj, da o~iste dom Gospodnji.

29:16 I u~av~i sve~tenici u dom Gospodnji da ga o~iste, iznosi~e svu ne~istotu {to na|o~e u crkvi Gospodnjoj u trem doma Gospodnjeg; a Leviti kupi~e i iznosi~e napolje na potok Kedron.

29:17 A po~e~e osve~ivati prvog dana prvog meseca; a osmog dana tog meseca u|o~e u trem Gospodnji, i osve~iva~e dom Gospodnji osam dana, i {esnaestog dana prvog meseca svr~i~e.

29:18 Potom do|o~e k caru Jezekiji i reko~e: O~istismo sav dom Gospodnji i oltar za `rtve paljenice i sve sudove njegove i sto za postavljanje i sve sudove njegove,

29:19 I sve sudove koje be~e bacio car Ahaz dokle carova~e gre~e~i, i spremismo i osvetismo, i eno ih pred oltarom Gospodnjim.

29:20 Potom car Jezekija usta rano, i sazva upravitelje gradske, i otide u dom Gospodnji.

29:21 I dovede sedam junica i sedam ovnova i sedam jaganjaca i sedam jaraca za greh, za carstvo

i za svetinju i za Judu; i re~e sinovima Aronovim sve~tenicima da prinesu na oltaru Gospodnjem.

29:22 Tada zakla~e goveda, i sve~tenici uzev~i krv njihovu pokropi~e oltar; zakla~e i ovnove, i krvlju njihovom pokropi~e oltar; i zakla~e jaganjce i krvlju njihovom pokropi~e oltar.

29:23 Potom dovedo~e jarce za greh pred cara i pred zbor, i oni metnu~e ruke svoje na njih.

29:24 I zakla~e ih sve~tenici, i o~isti~e krvlju njihovom oltar na o~i~enje svemu Izrailju, jer car zapovedi da se za sav narod Izrailjev prinese `rtva paljenica i `rtva za greh.

29:25 I postavi Levite u domu Gospodnjem s kimalima i psaltirima i guslama, kako be~e zapovedio David i Gad videlac carev i Natan prorok; jer od Gospoda be~e zapovest preko proroka Njegovih.

29:26 I tako stajahu Leviti sa spravama Davidovim a sve~tenici s trubama.

29:27 Tada zapovedi Jezekija da prinesu `rtvu paljenicu na oltaru. I kad se po~e `rtva paljenica, po~e se pesma Gospodnja uz trube i sprave Davida, cara Izrailjevog.

29:28 I sav se zbor klanja~e, i peva~i pevahu i truba~i trubljahu, i to sve dokle se ne svr~i `rtva paljenica.

29:29 A kad svr~i~e `rtvu, car i svi koji behu s njim pado~e i pokloni~e se.

29:30 Potom re~e car i knezovi Levitima da hvale Gospoda re~ima Davidovim i Asafa videoca; i hvali~e s velikim veseljem, i saviv~i se pokloni~e se.

29:31 Tada Jezekija progovori i re~e: Sada posvetiste ruke svoje Gospodu, pristupite i donesite prinose i `rtve zahvalne u dom Gospodnji. I donese sav zbor prinose i `rtve zahvalne, i ko god be~e voljnog srca `rtve paljenice.

29:32 I na broj be~e `rtava paljenica {to donese zbor, sedamdeset volova, sto ovnova, dvesta jaganjaca, sve za `rtvu paljenicu Gospodu;

29:33 A drugih stvari posve~enih be~e {est stotina volova i tri hiljade ovaca.

29:34 Ali malo be{e sve{tenika, te ne mogahu drati svih `rtava paljenica; zato im pomagahu bra}a njihova Leviti, dokle se ne svr{i posao i dokle se ne osve{ta{e drugi sve{tenici; jer Leviti behu radiji osve{tati se nego sve{tenici.

29:35 I be{e vrlo mnogo `rtava paljenica s preti-
linom od `rtava zahvalnih i naliva na `rtve paljenice. Tako bi povra}ena slu`ba u domu Gospodnjem.

29:36 I radova{e se Jeze{kija i sav narod, {to Bog upravi narod, jer ovo bi naglo.

GLAVA 30

Potom posla Jeze{kija k svemu Izrailju i Judi, i napisala knjige sinovima Jefremovim i Manasijinim da do|u u dom Gospodnji u Jerusolim da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevom.

30:2 Jer car i knezovi njegovi i sav zbor sve}a{e u Jerusolimu da slave pashu drugog meseca.

30:3 Jer je ne moga{e slaviti u to vreme, jer ne be{e dosta sve{tenika posve}enih i narod se ne be{e skupio u Jerusolim.

30:4 I to bi po volji caru i svemu zboru.

30:5 I odredi{e da oglase po svemu Izrailju od Virsaveje do Dana da do|u u Jerusolim da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevom, jer je odavna ne behu slavili kako je napisano.

30:6 I tako otido{e glasnici s knjigama od cara i od knezova po svemu Izrailju i Judi, i po zapovesti carevoj govorahu: Sinovi Izrailjevi, obratite se ka Gospodu Bogu Avramovom, Isakovom i Izrailjevom, pa }e se i On obratiti k ostatku koji ste ostali od ruku careva asirskih.

30:7 Ne budite kao oci va{i i kao bra}a va{a {to gre{i{e Gospodu Bogu otaca svojih, te ih dade da budu ~udo, kako vidite.

30:8 Ne budite dakle tvrdovrati kao oci va{i, dajte ruku Gospodu i hodite u svetinju Njegovu koju je osvetio navek, i slu`ite Gospodu Bogu svom, pa }e se odvratiti od vas `estina gneva Njegovog.

30:9 Jer ako se obratite ka Gospodu, bra}a }e va{a i sinovi va{i ste}i milost u onih koji ih zarobi{e, te }e se vratiti u ovu zemlju; jer je Gospod Bog

va{ milostiv i `alostiv, i ne}e odvratiti lica od vas, ako se obratite k Njemu.

30:10 A kad ti glasnici i|ahu od grada do grada po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj dori do Zavulona, podsmevahu im se i rugahu im se.

30:11 Ali neki od Asira i od Manasije i od Zavulona pokoriv{i se do|o{e u Jerusolim.

30:12 I nad Judu do|e ruka Gospodnja, te im dade jedno srce da u~ine {ta be{e zapovedio car i knezovi po re~i Gospodnjoj.

30:13 I skupi se u Jerusolim mno{tvo naroda da praznuju praznik presnih hlebova drugog meseca, i bi sabor veoma velik.

30:14 Tada se podigo{e, i obori{e oltare {to behu u Jerusolimu, i sve oltare kadione obori{e i bacil{e u potok Kison.

30:15 Potom zakla{e pashu ~etrnaestog dana drugog meseca; a sve{tenici i Leviti postidev{i se osve{ta{e se, i uneso{e `rtve paljenice u dom Gospodnji.

30:16 I stado{e svojim redom kako treba po zakonu Mojsija sluge Bo`ijeg; i sve{tenici kropil{e krvlju primaju}i iz ruke Levitima.

30:17 I jer ih mnogo be{e u zboru koji se ne behu osve{tali; zato Leviti klahu pashu za svakog koji ne be{e ~ist da bi ih posvetili Gospodu.

30:18 Jer mno{tvo naroda, mnogi od Jefrema i od Manasije i od Isahara i od Zavulona ne o~isti{e se, nego jedo{e pashu ne kako je napisano. Ali se za njih pomoli Jeze{kija govore}i: Gospod blagi neka o~isti svakog,

30:19 Ko je upravio srce svoje da tra`i Boga Gospoda, Boga otaca svojih, ako i ne bi bio ~ist prema svetom o~i}enju.

30:20 I usli{i Gospod Jeze{kiju, i sa~uva narod.

30:21 I tako sinovi Izrailjevi koji behu u Jerusolimu praznova{e praznik presnih hlebova sedam dana u velikom veselju, i hvaljahu Gospoda svaki dan Leviti i sve{tenici uz oru|a za slavu Gospodnju.

30:22 I Jeze{kija govori ljubazno sa svim Levitima koji ve{ti behu slu`bi Gospodnjoj; i jedo{e o

prazniku sedam dana prinose}i `rtve zahvalne i slave}i Gospoda Boga otaca svojih.

30:23 I sav zbor dogovori se da praznuje jo{ sedam dana; i praznova{e jo{ sedam dana u veselju.

30:24 Jer Jeze{kija, car Judin, dade zboru hiljadu junaca i sedam hiljada ovaca; a knezovi dado{e zboru hiljadu junaca i deset hiljada ovaca; i osve{ta se mnogo sve{tenika.

30:25 I tako se provedeli sav zbor Judin i sve{tenici i Leviti, i sav zbor {to be{e do{ao od Izrailja, i do{ljacii {to behu do{li iz zemlje Izrailjeve i koji `ivljahu u zemlji Judinoj.

30:26 I bi veselje veliko u Jerusalimu; jer od vremena Solomuna sina Davidovog cara Izrailjevog ne bi tako u Jerusalimu.

30:27 Potom usta{e sve{tenici i Leviti i blagoslovi{e narod; i usli{en bi glas njihov, i molitva njihova do|e u stan svetinje Gospodnje na nebo.

GLAVA 31

A kad se sve ovo svr{i, svi sinovi Izrailjevi {to se na|o{e onde, za|o{e po gradovima Judinim, i izlomi{e likove i iseko{e lugove, i obori{e visine i oltare po svoj zemlji Judinoj i Venijaminoj i po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj, dokle sve ne svr{i{e; potom se vrati{e svi sinovi Izrailjevi svak na svoje nasledstvo, u svoje gradove.

31:2 A Jeze{kija opet uredi redove sve{teni~ke i levitske po redovima njihovim, svakog po slu`bi njegovoj, sve{tenike i Levite, za `rtve paljenice i zahvalne, da slu`e, i da slave i hvale Gospoda na vratima logora Njegovog.

31:3 I odredi deo carski od blaga svog za `rtve paljenice, {to se prinose jutrom i ve~erom i za `rtve paljenice {to se prinose u subote i na mladine i na praznike, kako je napisano u zakonu Gospodnjem.

31:4 I zapovedi narodu, Jerusalimljanima, da daju deo sve{tenicima i Levitima, da se ja~e dr`e zakona Gospodnjeg.

31:5 A ~im se to razglasi, stado{e donositi sinovi Izrailjevi silu prvina od `ita i od vina i od ulja i

od meda i svakog roda zemaljskog; i desetka od svega donosi{e vrlo mnogo.

31:6 I sinovi Izrailjevi i Judini koji `ivljahu po gradovima Judinim, donosi{e i oni desetak od goveda i ovaca, i desetak od svetih stvari posve}enih Gospodu Bogu njihovom, i metnu{e u gomile.

31:7 Tre}eg meseca po~e{e metati u gomile, a sedmog meseca svr{i{e.

31:8 I do|e Jeze{kija s knezovima, i videv{i gomile blagoslovi{e Gospoda i narod Njegov Izrailja.

31:9 I Jeze{kija zapita sve{tenike i Levite za gomile.

31:10 A Azarija poglavar sve{teni~ki od doma Sadokovog re~e mu: Otkad po~e{e donositi ove priloge u dom Gospodnji, jedemo i siti smo i prete~e mnogo, jer je Gospod blagoslovio svoj narod, te je preteklo ovo mno{tvo.

31:11 Tada zapovedi Jeze{kija da se na~ine kleti u domu Gospodnjem; i na~ini{e;

31:12 I onde ostavljahu verno priloge i desetke i stvari posve}ene; i nad tim be{e poglavar Honanija Levit i Simej brat mu, drugi do njega.

31:13 A Jehilo i Azazija i Nahat i Asailo i Jerimot i Jozavad i Elilo i Ismahija i Mat i Venaja behu nastojnici pod rukom Honanije i brata mu Simeja po naredbi cara Jeze{kije i Azarije stare{ine u domu Bo`ijem.

31:14 A Korej sin Jemne Levita, vratar na istoku, be{e nad onim {to se dragovoljno prino{a{e Bogu, da bi razdeljivao prinos Gospodnji i stvari svete nad svetim.

31:15 A pod njim be{e Eden i Minijamin i Isus i Semaja i Amarija i Sehanija po gradovima sve{tenikim, ljudi pouzdani, da razdaju bra}i svojoj delove, velikom i malom,

31:16 Osim mu{kih u rodu njihovom od tri godine i vi{e, svakome koji ula`a{e u dom Gospodnji na posao svakida{nji po du`nosti njihovoj u slu`bi njihovoj po redu njihovom,

31:17 I onima koji bi{e izbrojani u rodu sve{tenikom po domovima otaca njihovih, i Levitima od dvadeset godina i vi{e po slu`bi njihovoj po redovima njihovim,

31:18 I porodici njihovoj, svoj deci njihovoj, `e-nama njihovim, sinovima njihovim i k}erima njihovim, svemu mno{tvu; jer se verno posveti{e svetinji;

31:19 I sinovima Aronovim sve{tenicima u podgra|ima gradova njihovih, po svim gradovima, ljudi imenovani davahu delove svakom mu{karcu izme|u sve{tenika i svakome roda levitskog.

31:20 I tako u~ini Jezeckija u svoj zemlji Judinoj; i ~inja{e {ta je dobro i pravo i istinito pred Gospodom Bogom njegovim.

31:21 I u svakom poslu koji po~e za slu`bu doma Bo`jeg i u zakonu i u zapovesti tra`e}i Boga svog, tru|a{e se svim srcem svojim, i sre}an be{e.

GLAVA 32

Posle tih stvari i po{to se one utvrdi{e, do|e Senahirim car asirski, i u|e u zemlju Judinu, i opkoli tvrde gradove, i mi{lja{e ih osvojiti.

32:2 A kad vide Jezeckija gde do|e Senahirim i gde se okrenu da udari na Jerusalim,

32:3 U~ini ve}e s knezovima svojim i s junacima svojim da zaroni izvore vodene, koji behu iza grada, i pomogo{e mu.

32:4 Jer se sabra mno{tvo naroda, te zaroni{e sve izvore i potok koji te~e posred zemlje govore}i: Za{to kad do|u carevi asirski da na|u toliko vode?

32:5 I ohrabri se, te ozida vas zid oboreni, i podi`e kule, i spolja ozida jo{ jedan zid; i utvrdi Milon u gradu Davidovom, i na~ini mnogo oru`ja i {titova.

32:6 I postavi vojvode nad narodom, i sabra ih k sebi na ulicu kod vrata gradskih, i govori im ljubazno i re~e:

32:7 Budite slobodni i hrabri, ne bojte se i ne pla{ite se cara asirskog ni svega mno{tva {to je s njim, jer je s nama ve}i nego s njim.

32:8 S njim je mi{ica telesna a s nama je Gospod Bog na{ da nam pomogne i da bije na{e bojeve. I narod se osloni na re~i Jezeckije cara Judinog.

32:9 Potom Senahirim car asirski dok be{e na Lahisu sa svom silom svojom, posla sluge svoje u Jerusalim k Jezeckiji caru Judinom i ka svemu narodu Judinom koji be{e u Jerusalimu, i poru~i:

32:10 Ovako veli Senahirim car asirski: U {ta se uzdate, te stojite u Jerusalimu zatvoreni?

32:11 Ne nagovara li vas Jezeckija da vas pomori gla|u i `e|u govore}i: Gospod Bog na{ izbavi}e nas iz ruke cara asirskog?

32:12 Nije li taj Jezeckija oborio visine njegove i oltare njegove, i zapovedio Judi i Jerusalimljanima govore}i: Klanjajte se samo pred jednim oltarom i na njemu kadite?

32:13 Eda li ne znate {ta sam u~inio ja i moji stari od svih naroda na zemlji? Jesu li bogovi naroda zemaljskih mogli izbaviti zemlju svoju iz mojih ruku?

32:14 Koji je izme|u svih bogova onih naroda koje zatr{e oci moji, mogao izbaviti svoj narod iz mojih ruku, da bi mogao va{ Bog vas izbaviti iz moje ruke?

32:15 Nemojte dakle da vas vara Jezeckija i da vas tako nagovara, i ne verujte mu; jer nijedan bog nijednog naroda ili carstva nije mogao izbaviti naroda svog iz mojih ruku ni iz ruku mojih otaca, a kamoli }e va{i bogovi izbaviti vas iz mojih ruku?

32:16 I jo{ vi{e govori{e sluge njegove na Gospoda Boga i na Jezeckiju, slugu Njegovog.

32:17 A i knjigu napisu ru`e}i Gospoda Boga Izrailjevog i govore}i na Nj re~ima: Kao {to bogovi naroda zemaljskih nisu izbavili svog naroda iz mojih ruku, tako ne}e ni Bog Jezeckijin izbaviti naroda svog iz mojih ruku.

32:18 I vikahu iza glasa judejski narodu jerusalimskom koji be{e na zidu da ih upla{e i smetu da bi uzeli grad.

32:19 I govorahu o Bogu jerusalimskom kao o bogovima naroda zemaljskih, koji su delo ruku ~ove~jih.

32:20 Tada se pomoli toga radi car Jezeckija i prorok Isaija sin Amosov, i vapi{e k nebu.

32:21 I posla Gospod an|ela, koji pobi sve junake i vojvode i knezove u vojsci cara asirskog, te se

vрати sa sramotom u svoju zemlju. I kad u | e u ku}u svog boga, ubi{e ga onde ma-em koji izi | o{e iz bedara njegovih.

32:22 Tako sa-uva Gospod Jezekiju i narod je-rusalimski od ruku Senahirima cara asirskog i od ruku svih drugih, i -uva ih na sve strane.

32:23 I mnogi dono{ahu dare Gospodu u Jerusa-lim i zaklade Jezekiji caru Judinom; i od tada se uzvisi pred svim narodima.

32:24 U to vreme razboli se Jezekija na smrt, i pomoli se Gospodu, koji mu progovori i u~ini mu ~udo.

32:25 Ali Jezekija ne postupi prema dobru koje mu se u~ini, jer se ponese srce njegovo; zato se po-di`e na nj gnev i na Judu i na Jerusalem.

32:26 Ali se ponizi Jezekija zato {to se be{e po-nelo srce njegovo, i on i Jerusalimljani, te ne do|e na njih gnev Gospodnji za `ivota Jezekijinog.

32:27 A ima{e Jezekija vrlo veliko blago i slavu; i na~ini sebi riznice za srebro i zlato i za drago ka-menje i za mirise i za {titove i za svakojake zakla-de,

32:28 I staje za dohode od `ita i od vina i od ulja, i staje za svakojaku stoku, i torove za ovce.

32:29 I gradove sazida sebi, i ima{e mnogo sto-ke, i ovaca i goveda, jer mu Bog dade veoma veli-ko blago.

32:30 Isti Jezekija zagradi gornji izvor vode Gi-ona, i pravo je svede dole na zapadnu stranu grada Davidovog; i be{e sre}an Jezekija u svakom poslu svom.

32:31 Samo kad do|o{e poslanici knezova vavi-lonskih, koji posla{e k njemu da raspitaju za ~udo koje bi u zemlji, ostavi ga Bog da bi ga isku{ao, da bi se znalo sve {to mu je u srcu.

32:32 A ostala dela Jezekijina i milosti njegove, eto, to je zapisano u utvari proroka Isaije, sina Amosovog i u knjizi o carevima Judinim i Izrailje-vim.

32:33 I po~inu Jezekija kod otaca svojih, i po-grebo{e ga iznad grobova sinova Davidovih; i u~i-ni{e mu na smrti ~ast svi Judejci i Jerusalimljani. A na njegovo se mesto zacari Manasija, sin njegov.

GLAVA 33

Dvanaest godina be{e Manasiji kad po~e caro-vati, i carova pedeset i pet godina u Jerusali-mu.

33:2 A ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom po gad-nim delima onih naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih.

33:3 Jer opet pogradi visine, koje be{e raskopao Jezekija otac njegov, i podi`e oltare Valima, i na-i-ni lugove, i klanja{e se svoj vojsci nebeskoj i slu-`a{e joj.

33:4 Na~ini oltare i u domu Gospodnjem, za ko-ji be{e rekao Gospod: U Jerusalimu }e biti ime moje doveka.

33:5 Na~ini oltare svoj vojsci nebeskoj u dva trema doma Gospodnjeg.

33:6 I provodi sinove svoje kroz oganj u dolini sina Enomovog, i gleda{e na vremena i gata{e i vra-a{e, i uredi one {to se dogovaraju s duhovima i vra-are, i ~inja{e vrlo mnogo {ta je zlo pred Go-spodom gneve}i Ga.

33:7 I postavi lik rezan koji na~ini u domu Bo`-jem, za koji be{e rekao Bog Davidu i Solomunu si-nu njegovom: U ovom domu i u Jerusalimu, koji izabrah izme|u svih plemena Izrailjevih, namesti-}u ime svoje doveka.

33:8 I ne}u vi{e krenuti noge sinovima Izrailje-vim iz zemlje koju sam odredio ocima va{im, ako samo uzdr`e i ustvore sve {to sam im zapovedio preko Mojsija, sav zakon i uredbe i sudove.

33:9 Ali Manasija zavede Judu i Jerusalem, te ~i-ni{e gore nego narodi koje istrebi Gospod ispred sinova Izrailjevih.

33:10 I Gospod govora{e Manasiji i narodu nje-govom, ali ne hte{e slu{ati.

33:11 Zato dovede Gospod na njih glavare od vojske cara asirskog, i uhvati{e Manasiju u trnju, i svezav{i ga u dvoje verige bronzane odvedo{e ga u Vavilon.

33:12 I kad be{e u nevolji, molja{e se Gospodu Bogu svom, i ponizi se veoma pred Bogom otaca svojih.

33:13 I mole}i se umoli Mu se, te usli{i molitvu njegovu i povrati ga u Jerusolim na carstvo njegovo. Tada pozna Manasija da je Gospod Bog.

33:14 A posle toga ozida zid iza grada Davidovog sa zapada Gionu, od samog potoka pa do ribljih vrata i oko Ofila, i izvede ga vrlo visoko; i postavi vojvode po svim tvrdim gradovima Judinim.

33:15 I iznese iz doma Gospodnjeg bogove tu|e i lik i sve oltare koje be}e na~inio na gori doma Gospodnjeg i u Jerusalimu, i baci iza grada.

33:16 Pa opravi oltar Gospodnji i prinese na njemu `rtve zahvalne i u slavu, i zapovedi Judejcima da slu`e Gospodu Bogu Izrailjevom.

33:17 Ali narod jo{ prino{a}e `rtve na visinama, ali samo Gospodu Bogu svom.

33:18 A ostala dela Manasijina i molitva njegova Bogu njegovom i re~i koje mu govori}e videoci u ime Gospoda Boga Izrailjevog, to je sve u knjizi o carevima Izrailjevim.

33:19 A molitva njegova i kako se umolio, i svi gresi njegovi i prestupi, i mesta gde je pogradio visine i podigao lugove i likove rezane pre nego se ponizi, to je sve zapisano u knjigama proro~kim.

33:20 I po~inu Manasija kod otaca svojih, i pogrebo}e ga u domu njegovom. A na njegovo se mesto zacari Amon, sin njegov.

33:21 Dvadeset i dve godine ima}e Amon kad po~e carovati, i carova dve godine u Jerusalimu.

33:22 I ~inja}e {ta je zlo pred Gospodom kao {to je ~inio Manasija, otac mu; jer svim likovima rezanim, koje na~ini Manasija, otac njegov, prino{a}e Amon `rtve i slu`a}e im.

33:23 Ali se ne ponizi pred Gospodom, kao {to se ponizi Manasija otac njegov; nego isti Amon jo{ vi}e gre}a}e.

33:24 I pobuni}e se na nj sluge njegove, i ubi}e ga u ku}i njegovoj.

33:25 Tada pobi narod zemaljski sve koji se behu pobunili na cara Amona, i zacari narod zemaljski Josiju, sina njegovog na njegovo mesto.

GLAVA 34

Osam godina be}e Josiji kad po~e carovati, i carova trideset i jednu godinu u Jerusalimu.

34:2 On ~inja}e {ta je pravo pred Gospodom i ho|a}e putevima Davida oca svog i ne odstupa}e ni nadesno ni nalevo.

34:3 Jer osme godine carovanja svog, dok jo{ be}e dete, po~e tra`iti Boga Davida oca svog; a dvanaeste godine po~e ~istiti Judeju i Jerusolim od visina i od lugova i od likova rezanih i livenih.

34:4 Jer pred njim raskopa}e oltare Valima, i likove sun~ane koji behu na njima ise~e, i gajeve, i likove rezane i livene izlomi i satire, i razasu po grobovima onih koji im prinosi}e `rtve;

34:5 A kosti sve{teni~ke sa`e`e na oltarima njihovim; i o~isti Judeju i Jerusolim;

34:6 Tako i gradove Manasijine i Jefremove i Simeunove i do Neftalima, i pusto{i njihove unao-kolo.

34:7 I tako obori oltare i gajeve, i likove izlomi i satire, i sve likove sun~ane ise~e po svoj zemlji Izrailjevoj; potom se vrati u Jerusolim.

34:8 A osamnaeste godine carovanja svog po{to o~isti zemlju i dom, posla Safana sina Azalijinog i Masiju zapovednika gradskog i Joaha sina Joahazovog, pametara, da se opravi dom Gospoda Boga njegovog.

34:9 I oni otido}e ka Helkiji, poglavaru sve{teni~kom, i preda}e novce donesene u dom Bo`ji, koje skupi}e Leviti vratari od sinova Manasijinih i Jefremovih i od svega ostatka Izrailjevog, i od svega Jude i Venijamina, pa se vrati}e u Jerusolim;

34:10 I dado}e nastojnicima nad poslom, koji behu nad domom Gospodnjim, a oni ih davahu poslanicima koji ra|ahu u domu Gospodnjem opravljaju}i {to je tro{no i utvr|uju}i dom;

34:11 Davahu drvodeljama i kamenarima da se kupuje kamenje tesano i drvo za grede i da se pobrvnaju ku}e koje behu razvalili carevi Judini.

34:12 A ti ljudi ra|ahu verno posao; i nad njima behu postavljeni Jat i Ovadija Leviti od sinova Merarijevih, i Zaharija i Mesulam od sinova Katovih

da nastoje oko posla; i ti Leviti svi umehu udarati u sprave muzi~ke.

34:13 I behu nad nosiocima i nad svim poslenicima u svakoj slu`bi, i pisari i upravitelji i vratari behu Leviti.

34:14 I kad izno{ahu novce donesene u dom Gospodnji, na|e Helkija sve{tenik knjigu zakona Gospodnjeg danog preko Mojsija.

34:15 I kaza Helkija Safanu pisaru i re~e: Na|oh zakonik u domu Gospodnjem. I dade Helkija knjigu Safanu.

34:16 A Safan odnese knjigu caru i javi mu govore}i: Sluge tvoje rade sve {to im je zapove|eno.

34:17 Jer pokupiv{i novce {to se na|o{e u domu Gospodnjem, dado{e ih nastojnicima i poslenicima.

34:18 I jo{ kaza Safan pisar caru govore}i: Knjigu mi dade Helkija sve{tenik. I pro~ita je Safan caru.

34:19 A kad car ~u {ta govori zakon, razdre haljine svoje.

34:20 I zapovedi car Helkiji i Ahikamu sinu Safanovom i Avdonu sinu Mihejinom i Safanu pisaru i Asaji sluzi carevu govore}i:

34:21 Idite upitajte Gospoda za me i za ostatak u Izrailju i Judi radi re~i knjige ove {to se na|e, jer je velik gnev Gospodnji koji se izlio na nas zato {to oci na{i ne dr`a{e re~i Gospodnje da ~ine sve onako kako je napisano u ovoj knjizi.

34:22 I tako otide Helkija i ljudi carevi k Oldi proro~ici, `eni Saluma sina Tekuja sina Asre rizni~ara, a ona se|a{e u Jerusalimu u drugom kraju, i govori{e s njom o tom.

34:23 A ona im re~e: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Ka`ite ~oveku koji vas je poslao k meni:

34:24 Ovako veli Gospod: Evo pusti}u zlo na to mesto i na stanovnike njegove, sve kletve napisane u knjizi, koju su pro~itali caru Judinom.

34:25 Zato {to me ostavi{e i kadi{e drugim bogovima da bi me gnevili svim delima ruku svojih, zato }e se izliti gnev moj na to mesto i ne}e se ugasiti.

34:26 A caru Judinom koji vas je poslao da upitate Gospoda, ovako mu recite: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev za re~i koje si ~uo:

34:27 [to je omek{alo srce tvoje i ponizio si se pred Bogom kad si ~uo {ta je rekao za to mesto i za stanovnike njegove, i poniziv{i se preda mnom razdro si haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja usli{ih tebe, veli Gospod.

34:28 Evo, ja }u te pribрати k ocima tvojim, i na miru }e{ biti pribran u grob svoj, i ne}e{ videti svojim o~ima zla koje }u pustiti na to mesto i na stanovnike njegove. I kaza{e to caru.

34:29 Tada poslao car te skupi sve stare{ine Judine i jerusalimske.

34:30 I otide car u dom Gospodnji i svi ljudi iz zemlje Judine i Jerusalimljani, i sve{tenici i Leviti i sav narod, malo i veliko, i pro~ita im sve re~i knjige zavetne, koja se na|e u domu Gospodnjem.

34:31 I car stoje}i na svom mestu zadade veru pred Gospodom da }e i}i za Gospodom i dr`ati zapovesti Njegove i svedo~anstva Njegova i uredbe Njegove svim srcem i svom du{om svojom vr{e}i re~i tog zaveta napisane u toj knjizi.

34:32 I kaza, te prista{e svi koji se na|o{e u Jerusalimu i u plemenu Venijaminovom; i ~injahu Jerusalimljani po zavetu Boga, Boga otaca svojih.

34:33 I ukide Josija sve gadove po svim krajevima sinova Izrailjevih, i u~ini, te svi koji behu u Izrailju slu`ahu Gospodu Bogu svom. Svega veka njegovog ne odstupi{e od Gospoda Boga otaca svojih.

GLAVA 35

I praznova Josija u Jerusalimu pashu Gospodu; i kla{e pashu ~etrnaestog dana prvog meseca.

35:2 I postavi sve{tenike u slu`be njihove, i utvrdi ih da slu`e u domu Gospodnjem.

35:3 I re~e Levitima, koji u~ahu sav narod Izrailjev i behu posve}eni Gospodu: Namestih sveti kov~eg u domu koji je sazio Solomun, sin Davidov car Izrailjev, ne treba vi{e da ga nosite na rameni-

ma; sada slu`ite Gospodu Bogu svom i narodu Njegovom Izrailju.

35:4 I pripravite se po domovima otaca svojih po redovima svojim kako je naredio David car Izrailjev i Solomun sin njegov.

35:5 I stojte u svetinji po redovima domova ota~kih bra}e svoje, sinova narodnih, i po redovima domova ota~kih me|u Levitima.

35:6 I tako zakoljite pashu, i osve{tajte se i pripravite bra}u svoju da bi ~inili kako je rekao Gospod preko Mojsija.

35:7 I Josija dade narodu od stoke jaganjaca i jari}a, sve za pashu, svima koji behu onde, na broj dve hiljade i {est stotina, i tri hiljade goveda, sve od carevog blaga.

35:8 I knezovi njegovi dado{e dragovoljno narodu, sve{tenicima i Levitima: Helkija i Zaharija i Jehilo stare{ine u domu Bo`ijem dado{e sve{tenicima za pashu dve hiljade i {est stotina jaganjaca i jari}a i tri stotine goveda.

35:9 Honanija i Semaja i Natanailo bra}a njegova, i Asavija i Jeilo i Jozavad, poglavari levitski dado{e Levitima za pashu pet hiljada jaganjaca i jari}a, i pet stotina goveda.

35:10 I kad bi spremljeno za slu`bu, stado{e sve{tenici na svoje mesto i Leviti u redovima svojim po zapovesti carevoj.

35:11 I klahu pashu, i sve{tenici kroljahu krvlju primaju}i iz njihovih ruku, a Leviti derahu.

35:12 I odvoji{e `rtvu paljenicu da dadu narodu po redovima domova ota~kih da se prinese Gospodu, kako je napisano u knjizi Mojsijevoj. Tako u~ini{e i s govedima.

35:13 I peko{e pashu na ognju po obi~aju; a druge posve}ene stvari kuva{e u loncima i u kotlovima i u tavama, i razdava{e brzo svemu narodu.

35:14 Potom gotovi{e sebi i sve{tenicima; jer sve{tenici sinovi Aronovi imahu posla oko `rtava paljenica i pretilina do no}i; zato Leviti gotovi{e i sebi i sve{tenicima sinovima Aronovim.

35:15 I peva~i sinovi Asafovi stajahu na svom mestu po zapovesti Davidovoj i Asafovoj i Emanovoj i Jedutuna videoca carevog; i vratari na svim

vratima; ne micahu se od slu`be svoje, nego bra}a njihova, ostali Leviti, gotovi{e im.

35:16 Tako bi ure|ena sva slu`ba Gospodnja u onaj dan da se proslavi pasha i prinesu `rtve paljenice na oltaru Gospodnjem po zapovesti cara Josije.

35:17 I praznova{e sinovi Izrailjevi koji se na|o{e onde pashu u to vreme i praznik presnih hlebova sedam dana.

35:18 I ne bi pasha praznovana kao ova u Izrailju od vremena Samuila proroka, niti koji od careva Izrailjevih praznova pashu kao {to je praznova Josija sa sve{tenicima i Levitima i sa svim Judom i Izrailjem {to ga se na|e, i s Jerusalimljanima.

35:19 Osamnaeste godine carovanja Josijinog praznovana bi ta pasha.

35:20 Posle svega toga, kad Josija uredi dom, do|e Nehaon car misirski da bije Harkemis na Efratu, i Josija izi|e preda nj.

35:21 A on posla k njemu poslanike i poru~i: [ta ja imam s tobom, care Judin? Ne idem ja danas na tebe, nego na dom koji vojuje na mene, i Bog mi je zapovedio da pohitam. Pro|i se Boga koji je sa mnom, da te ne ubije.

35:22 Ali se Josija ne odvrati od njega, nego se preobu~e da se bije s njim, i ne poslu{a re~i Nehaonove iz usta Bo`jih, nego do|e da se pobije u polju megidonskom.

35:23 I strelci ustreli{e cara Josiju, i car re~e slugama svojim: Izvezite me odavde, jer sam ljuto ranjen.

35:24 I skido{e ga sluge njegove s kola, i metnu{e na druga kola koja ima{e, i odvezo{e ga u Jerusalim; i umre, i bi pogreban u groblju otaca svojih. I sav Juda i Jerusalim plaka za Josijom.

35:25 I prorok Jeremija narica za Josijom. I svi peva~i i peva~ice spominja{e u tu`balicama svojim Josiju do dana{njeg dana, i uvedo{e ih u obi~aj u Izrailju, i eto napisane su u pla~u.

35:26 A ostala dela Josijina i milostinje njegove, kako pi{e u zakonu Gospodnjem,

35:27 Dela njegova prva i poslednja, eto zapisana su u knjizi o carevima Izrailjevim i Judinim.

GLAVA 36

Tada uze narod zemaljski Joahaza, sina Josijnog, i zacariše ga mesto oca njegovog u Jerusalimu.

36:2 Dvadeset i tri godine imaše Joahaz kad poče carovati, i carova tri meseca u Jerusalimu.

36:3 Jer ga svr`e car misirski u Jerusalimu i oglobi zemlju sto talanata srebra i talanata zlata.

36:4 I postavi car misirski Elijakima brata njegovog carem nad Judom i Jerusalimom, i pre mu beše ime Joakim; a Joahaza brata njegovog uze Nehaon i odvede ga u Misir.

36:5 Dvadeset i pet godina beše Joakimu kad poče carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu; i `injaše zlo pred Gospodom Bogom svojim.

36:6 I do`e na nj Navuhodonosor car vavilonski, i sveza ga u dvoje verige bronzane i odvede ga u Vavilon.

36:7 I sudove doma Gospodnjeg odnese Navuhodonosor u Vavilon, i metnu ih u crkvu svoju u Vavilonu.

36:8 A ostala dela Joakimova i gadove koje je `inio, i `ta se na njemu na`e, eto, to je zapisano u knjizi o carevima Izrailjevim i Judinim; i zacari se na njegovo mesto Joahin sin njegov.

36:9 Beše Joahinu osam godina kad poče carovati, i carova tri meseca i deset dana u Jerusalimu; i `injaše `ta je zlo pred Gospodom.

36:10 I kad pro`e ona godina, poslao car Navuhodonosor, te ga odnese u Vavilon sa zakladama doma Gospodnjeg, a carem postavi Sedekiju, brata njegovog nad Judom i Jerusalimom.

36:11 Dvadeset i jedna godina beše Sedekiji kad poče carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu.

36:12 I `injaše zlo pred Gospodom Bogom svojim, i ne pokori se pred Jeremijom prorokom, koji mu govoraše iz usta Gospodnjih;

36:13 Nego se jo` odvr`e od cara Navuhodonosora, koji ga beše zakleo Bogom; i otvrdnu vratom svojim i otvrdnu srcem svojim da se ne obrati ka Gospodu Bogu Izrailjevom.

36:14 I svi glavari izme`u svećenika i narod grešao veoma mnogo po svim gadnim delima drugih naroda, skvrne`i dom Gospodnji, koji beše osvetio u Jerusalimu.

36:15 I Gospod Bog otaca njihovih slaše k njima zarana jednako glasnike svoje, jer mu beše `ao naroda Njegovog i stana Njegovog.

36:16 A oni se rugahu glasnici Bo`jim, i ne marahu za re`i Njegove, i smejahu se prorocima Njegovim, dokle se ne raspali gnev Gospodnji na narod Njegov, te ne bi leka.

36:17 I dovede na njih cara haldejskog, koji pobila mladiše njihove ma`em u domu svetinje njihove, i ne po`ali ni mladi`a ni devojke, ni starca ni nemo`na. Sve mu dade u ruke.

36:18 I sve sudove doma Bo`jeg, velike i male, i blago doma Gospodnjeg i blago carevo i knezova njegovih, sve odnese u Vavilon.

36:19 I upališe dom Bo`ji, i razvališe zid jerusalimski, i sve dvorove u njemu popališe ognjem, i iskvariše sve dragocene zaklade njegove.

36:20 I `ta ih osta od ma`a, odnese u Vavilon i biše robovi njemu i sinovima njegovim, dokle ne nasto carstvo persijsko,

36:21 Da se ispuni re` Gospodnja koju re`e ustima Jeremijinim, dokle se zemlja ne izdovolji subotama svojim, jer po`ivaše sve vreme dokle beše pusta, dokle se ne navr`i sedamdeset godina.

36:22 Ali prve godine Kira, cara persijskog, da bi se ispunila re` Gospodnja koju re`e na usta Jeremijina, podi`e Gospod duh Kira cara persijskog, te oglasi po svemu carstvu svom i raspisa govore`i:

36:23 Ovako veli Kir, car persijski: Sva carstva zemaljska dao mi je Gospod Bog nebeski, i On mi je zapovedio da mu sazidam dom u Jerusalimu u Judeji. Ko je izme`u vas od svega naroda Njegovog? Gospod Bog njegov neka bude s njim, pa nek ide.